

FELÜGYELETI HÍREK

Újabb százmilliók járnak vissza a pénztártagoknak _____	2
Nincs takarékszövetkezeti „hibalista” _____	2
Sajtóközlemény a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvényről _____	3
Frissült a rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök statisztikája a 2013. július végi adatokkal _____	3
Tájékoztató a Tpt. 201/B. § (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség teljesítéséhez _____	4

FELÜGYELETI SZABÁLYOZÁS

Ajánlás a kezelt portfólión elért teljesítményre, illetve hozam számítására és bemutatására vonatkozó elvárásokról _____	5
Ajánlás az ingatlanalap-kezelési tevékenység megfelelő végzéséhez _____	6
Ajánlás az önkéntes nyugdíjpénztárak választható portfóliós szabályzatainak kialakításáról _____	6
Felügyeleti ajánlások az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokkal kapcsolatban _____	7
Vezetői körlevél a kombinált betéti termékekkel kapcsolatban _____	8
Vezetői körlevél a konszolidált betétadat előállításáról szóló útmutató változásáról _____	9
Mintaszabályzatok a pénzmosás megelőzésére és megakadályozására _____	10

PIACI TÜKÖR

Lombard Lízing: jogtalan casco devizaköltség és egyoldalú szerződésmódosítás _____	11
A nyilvános befektetési alapok költségei a 2012. évben _____	11
Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2013. júniusi adatok alapján _____	12
Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2013. júniusi adatok alapján _____	13
Gyorselemzés – 2013. júniusi befektetési szolgáltatói adatok _____	14
Gyorselemzés a biztosítók 2013. II. negyedéves adatai alapján _____	15

Gyorselemzés a biztosítók 2012. évi kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási adatai alapján _____	16
Gyorselemzés – 2013. II. negyedéves pénztári adatok _____	17

FOGYASZTÓVÉDELEM

Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2013. II. negyedéves hatósági tevékenységéről _____	18
Figyelemfelhívás a fogyasztók számára a tranzakciós illetékkel kapcsolatban _____	19
A PSZÁF két legújabb fogyasztóvédelmi kiadványa az otthonteremtési lehetőségeket helyezi a középpontba _____	19

EURÓPAI UNIÓ

A Bizottság egységes szanálási mechanizmust javasol a bankunió számára _____	20
A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó új szabályok _____	21
Tájékoztató az európai szociális vállalkozási alapokról és az európai kockázati tőke-alapokról szóló rendeletekről _____	23
Szabályozástechnikai standard a pénzügyi konglomerátumokkal kapcsolatban _____	23
EBA jelentés a kockázattal súlyozott eszközértékek számításának következetességéről _____	24
EBA adatszolgáltatási technikai standard utolsó tervezete _____	25
EBA technikai standardtervezetek a sajáttőkére és a hitelkockázat kiigazítására _____	26
EBA ajánlás a tőke megőrzésre vonatkozóan _____	26
Az EIOPA közzétette a belső modellekre irányuló peer review-k eredményeit _____	27
Az ESMA véglegesítette az alternatív befektetési alapokról szóló felügyeleti együttműködési megállapodásokat _____	27
ESMA konzultáció az EU-n kívüli szerződő felek tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyleteiről _____	28

JOGI IRÁNYTŰ

Felügyeleti állásfoglalások _____	29
-----------------------------------	----

Újabb százmilliók járnak vissza a pénztártagoknak

A PSZÁF korábbi vizsgálataiban érintett pénztárak és vagyonkezelők közös döntése nyomán újabb, mintegy negyed-milliárd forintnyi többletköltség került vissza az önkéntes pénztári tagok számlájára. Emlékeztetés: a 2010-ben indult felügyeleti fellépés nyomán négy magánnyugdíjpénztár tavalyig mintegy ötmilliárd forint indokolatlanul felszámított befektetési költséget írt jóvá a pénztártagoknak.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) még 2010 második felében vizsgálta több nyugdíjpénztár befektetési, vagyonkezelési tevékenységét. Ennek során megállapította, hogy a közvetett, befektetési alapokon keresztül megvalósuló befektetések esetén a vagyonkezelői szolgáltatásokért fizetett díjakkal kapcsolatban négy nyugdíjpénztár és vagyonkezelők többször megsértették a jogszabályokat. A PSZÁF az érintett pénztáraknak határozatokban írta elő, hogy mutassák ki és fizessék vissza tagjaiknak az indokolatlan közvetett befektetések okozta többletköltségeket, miután azokat érvényesítették a vagyonkezelőkkel szemben. Mint ismert, mindezek nyomán az Aegon, AXA, ING és OTP nyugdíjpénztárak összességében mintegy 5 milliárd forintnyi összeget térítettek meg több száz-ezer volt és jelenlegi pénztártagnak.

A PSZÁF azóta is mindkét pénztári ágazatban figyelemmel kíséri a befektetési kormányrendeletek befektetési költségekre vonatkozó előírásait, és szükség esetén kezdeményezi a jogtalanul elvont összegek visszafizetését. Új és kedvező jelenség viszont, hogy a 2010-es vizsgálattal érintett pénztárak és vagyonkezelők – most már túlnyomórészt az önkéntes ágazatnál – határozati kötelezés nélkül, vagy eleve saját kezdeményezésre döntöttek az indokolatlanul elvont vagyonkezelési költségek visszatérítéséről.

Az egyik esetben a PSZÁF a vizsgálata során 125 millió forint többletköltség kifizetését állapította meg. Az összeget a vagyonkezelő visszafizette az önkéntes pénztárnak, amely azt még a határozat meghozatala előtt jóváírta tagjai egyéni számláin. Egy másik pénztár vagyonkezelője saját döntése alapján 64,3 millió

forintot térített vissza a pénztár önkéntes pénztári ágának és 20,7 millió forintot a magánnyugdíjpénztári ágak.

Egy harmadik pénztár szintén saját belső vizsgálata nyomán 37,2 millió forint indokolatlan közvetett befektetési többletköltség – késedelmi kamattal növelt – visszautalását kezdeményezte vagyonkezelőjétől az önkéntes pénztári tagok számára. A negyedik esetben szintén a pénztár és a vagyonkezelő megállapodása alapján döntött a vagyonkezelő 30,4 millió forint visszatérítéséről, amit a pénztár a visszatérítés teljesítésének napjával jóváírt az önkéntes pénztári tagok egyéni számláján.

A korábbi vizsgálattal érintett pénztárak önkéntes pénztári tagjai összesen így mintegy 257 millió forintot kaptak vissza a vagyonkezelőktől a befektetéseik kapcsán.

2013. augusztus 16. Budapest

[Sajtóközlemény: Újabb százmilliók járnak vissza a pénztártagoknak](#)

Nincs takarékszövetkezeti „hibalista”

A PSZÁF nem készített a takarékszövetkezeti rendszer átalakítását célzó alapszabály törvényességét kifogásoló „hibalistát”, és határozottan visszautasítja az ezzel kapcsolatos valótlan sajtóállításokat.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) az elmúlt napokban egyes sajtóorgániumokból értesült arról, hogy úgymond, megvizsgálta volna a takarékszövetkezeti rendszer korszerűsítését szolgáló alapszabály törvényességét, és „25 oldalas dokumentumban sorolta volna fel kifogásait a jogalkotó számára”.

A PSZÁF fontosnak tartja leszögezni: ezen állítások, amelyek forrása ismeretlen, minden valóságálapot nélkülöznek, és ezt a hatóság az elmúlt napokban több, az ügy kapcsán érintett médium sajtómunkatársaival közvetlenül is közölte.

Mint emlékeztetés, a PSZÁF július elején közleményben tudatta: az Országgyűlés által elfogadott, a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvény mind a szövetkezeti hitelintézetek betétesei, mind azok tulajdonosai számára a jelenleginél biztonságosabb és versenyképesebb szövetkezeti integrációs rendszer létrejöttét szolgálja.

2013. augusztus 16. Budapest

[Sajtóközlemény: Nincs takarékszövetkezeti „hibalista”](#)

Sajtóközlemény a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvényről

Az Országgyűlés által elfogadott, a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvény mind a szövetkezeti hitelintézetek betéteseit, mind azok tulajdonosai számára a jelenleginél biztonságosabb és versenyképesebb szövetkezeti integrációs rendszer létrejöttét szolgálja.

A törvény stratégiai alapvetéseiben megegyezik a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által képviselt szakmai állásponttal és ráépül a korábban megfogalmazott felügyeleti javaslatokra.

Az állami felelősségvállalás és a közvetlen anyagi támogatás lényegesen megnöveli a szövetkezeti hitelintézetekben elhelyezett betétek biztonságát, ugyanakkor a tagintézmények egyetemleges felelősségvállalása révén minimálisra csökkenti a szövetkezetek tulajdonosainak kockázatát.

A szövetkezeti hitelintézetek kötelező integrációs tagságával megszűnnek a jelenleg gyenge védelmi képességű integrációkhoz tartozó, vagy semmilyen intézményvédelmi rendszerhez nem tartozó szövetkezeti hitelintézetek problémái által az egész rendszert fenyegető kockázatok.

A szövetkezeti hitelintézetek állami szerepvállalással megerősített központi bankja esélyt ad egy új, emelt szintű szolgáltatásokat nyújtó, versenyképesebb, üzletileg dinamikusabb szövetkezeti hitelintézeti struktúra megteremtésére.

A PSZÁF álláspontja szerint az új szabályozás keretei között olyan, a mainál szorosabban együttműködő, a közjót jobban szolgálni képes szövetkezeti struktúra jöhet létre, amely nagyobb biztonságot garantál a betéteseinek és a tulajdonosainak, érdemben képes növelni piaci súlyát, illetve kihasználni a benne jelenleg is meglévő üzleti potenciált, ugyanakkor az egyes intézmények sérülékenysége is jelentősen csökken.

2013. július 8., Budapest

[Sajtóközlemény a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvényről](#)

Frissült a rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök statisztikája a 2013. július végi adatokkal

2013. július 31-ig 160 291 darab gyűjtőszámlát nyitottak meg a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások deviza alapú jelzáloghiteles ügyfeleik igénylése alapján.

A megkötött árfolyamgát szerződések kumulált darabszáma közel 170 ezer volt. Mivel a lehetséges igénybe vevők teljes köre körülbelül 434 ezer fő volt, így az érintettek körülbelül 39%-a kötött már árfolyamgát szerződést. (A szerződéskötések darabszámában olyan szerződések is szerepelnek, amelyek végül nem léptek életbe, mivel az ügyfél az első gyűjtőszámlahitel folyósításig nem teljesítette a törvényi feltételeket, például tartozása időközben 90 napon túlívá vált.)

STATISZTIKA A KÉNYSZERÉRTÉKESÍTÉSRE KIJELÖLT LAKÓINGATLANOKRÓL

Megjelent a 2013. III. negyedéves adatokkal kiegészített statisztika a kényszerértékesítésre kijelölt és az értékesített lakóingatlanokról.

A statisztika 2013. III. negyedévtől kezdve kiegészül a negyedév során értékesített (kényszerértékesített, Nemzeti Eszközkezelő által megvásárolt, adós által eladott) lakóingatlanok megyénkénti darabszámával.

A statisztika elérhető a [Jelentések, statisztikák/Statistikák/Kényszerértékesítés](#) menüpontban.

2013. augusztus 26.

A rögzített törlesztési árfolyamú devizakölcsönök állománya az időszak végén közel 1 340 Millárd Ft volt, ami a lehetséges devizakölcsön állomány 45%-a.

A forint gyűjtőszámlák állománya 9 Millárd Ft.

Az árfolyamgát konstrukcióban résztvevő gyűjtőszámlahitelek eddig összesen 16,5 Millárd Ft – rögzített árfolyam feletti - kamat megfizetése alól mentesültek.

Budapest, 2013. augusztus 29.

Kapcsolódó anyagok

[Frissült a rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök statisztikája a 2013. július végi adatokkal](#)

[Rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök adatai \(2013. július 31.\)](#)

Tájékoztatás a Tpt. 201/B. § (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség teljesítéséhez

2013. július 1. napjától a bennfentes személynek az általa kötött ügylet adataira vonatkozó, a Felügyelet részére történő bejelentési kötelezettségét elektronikus úton kell teljesítenie.

A tőkepiaci törvényben meghatározott, kizárólagos elektronikus kapcsolattartással nem érintett egyes bejelentési kötelezettségek teljesítésének tartalmi és formai feltételeiről szóló 8/2013. (V. 2.) PSZÁF rendelet értelmében 2013. július 1. napjától a bennfentes személynek a Tpt. 201/B. § (1) bekezdése szerinti – az általa kötött ügylet adataira vonatkozó, a Felügyelet részére történő – bejelentési kötelezettségét elektronikus úton kell teljesítenie.

Természetes személy esetén a Tpt. 201/B. § (1) bekezdés a) pontja szerinti (a kibocsátó vezető tisztségviselőjét és felügyelőbizottsági tagját, a vele közös háztartásban élő személyt, illetve a 201. § (2) bekezdés a) pontja szerinti bennfentes személy közeli hozzátartozóját terhelő) bejelentési kötelezettséget ÁNYK űrlapon kell teljesíteni [8/2013. (V. 2.) PSZÁF rendelet, 28. melléklet]. A természetes személyekre (ügyvezető, vezető tisztségviselő, felügyelőbizottsági tag) a Tpt. 201/B. § (1) bekezdés b) pontja alapján vonatkozó bejelentési kötelezettséget – erre vonatkozó ÁNYK űrlap hiányában, figyelemmel a Ket. 28/A. § (1) bekezdés ab) pontjára – telefax útján kell teljesíteni.

A Felügyelet felhívja a bejelentési kötelezettséget teljesítő természetes személyek figyelmét arra, hogy a telefax útján megvalósuló bejelentést a mellékelt formanyomtatvány felhasználásával teljesítsék, amelyben feltüntetésre kerül, hogy a bejelentés a Tpt. 201. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja okán történt.

A nem természetes személynek a Tpt. 201/B. §-ában meghatározott – a bennfentes személy által kötött ügylet adatainak a Felügyelet részére történő – bejelentési kötelezettségét a 8/2013. (V. 2.) PSZÁF rendelet 29. mellékletében meghatározott adattartalmú elektronikus űrlapon a 8/2013. (V. 2.) PSZÁF rendelet 3. § (1) bekezdésében meghatározott módon (ERA rendszeren keresztül) kell teljesítenie.

Budapest, 2013. július 19.

Kapcsolódó anyagok

[Tájékoztatás a Tpt. 201/B. § \(1\) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség teljesítéséhez](#)

[Formanyomtatvány a Tpt. 201/B §-ban meghatározott bejelentési kötelezettség teljesítéséhez](#)

FELÜGYELETI SZABÁLYOZÁS

Ajánlás a kezelt portfólión elért teljesítményre, illetve hozam számítására és bemutatására vonatkozó elvárásokról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 10/2013. (VI. 28.) számú ajánlása a kezelt portfólión elért teljesítményre, illetve hozam számítására és bemutatására vonatkozó elvárásokról

AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) által kiadott ajánlások általános célja a Felügyelet hatáskörébe utalt jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése érdekében a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése. A Felügyelet által kiadott ajánlások a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseken, mint minimum követelményeken felül fogalmaznak meg az egységes jogalkalmazást elősegítő elvárásokat. Az ajánlásnak a pénzügyi szervezetekre nézve kötelező ereje nincs, ugyanakkor az ajánlásban foglalt elvárások követését, illetve az ahhoz történő igazodást a Felügyelet ellenőrzési és monitoring tevékenysége során kiemelt figyelemmel kíséri.

Jelen ajánlás célja, hogy elvárásokat fogalmazzon meg a befektetés-kezelési tevékenységet végző szervezetek által kezelt portfóliókon elért hozamok összehasonlítására és a teljesítmények bemutatására vonatkozóan, valamint elősegítse a referenciaindexek megfelelő megválasztását és a referenciahozamok számítását. További cél, hogy a megfogalmazott elvárások – a hazai piac sajátosságait figyelembe véve – összhangban legyenek a Global Investment Performance Standards (GIPS) elveivel és elvárásaival. Az ajánlásban megfogalmazottak követése ugyanakkor nem jelenti a GIPS elveknek történő automatikus megfelelést.

Az ajánlás címzettjei azok a pénzügyi szervezetek, melyek a vonatkozó jogszabályok felhatalmazása alapján befektetés-kezelési tevékenység végzésére jogosító engedéllyel rendelkeznek (Befektetéskezelő). Befektetés-kezelési tevékenység alatt a befektetési alapkezelő által befektetési alapok részére végzett befektetéskezelést, illetve befektetési alapkezelő vagy befektetési vállalkozás (ideértve a befektetési szolgáltatási tevékenysé-

get nyújtó hitelintézetet is) által ügyfelek (ideértve a biztosítók, pénztárak, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói intézmények) részére végzett portfóliókezelést értjük.

Az ajánlás alkalmazása szempontjából portfóliónak minősül a befektetés-kezelési tevékenységet végző szervezet számára átadott eszközök, illetőleg ezen eszközökből a szervezet által összeállított, többféle vagyonelemet tartalmazó eszközök összessége.

Az ajánlásban foglalt tájékoztatásnak (ideértve a közzétételeket is) minősül minden, a Befektetéskezelő által ügyfeleihez vagy a nyilvánosság számára eljuttatott vagy közölt információ.

A Befektetéskezelő által kezelt portfóliók hozamának számítására és a teljesítmények bemutatására vonatkozó normaanyagot különösen az alábbi jogszabályok tartalmazzák, így a jelen ajánlás az ott megfogalmazottak tekintetében kíván követendő jogalkalmazói gyakorlatot megfogalmazni:

- a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Btv.) 23. § (3) bekezdése;
- a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 3. számú melléklete;
- az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási szabályairól szóló 281/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet;
- a magánnyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló 282/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet;
- a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. LX. törvény 14. számú melléklete;
- a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény.

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató követelményeket írnak elő, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet természetesen továbbra is elvárja.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 10/2013. \(VI. 28.\) számú ajánlása a kezelt portfólión elért teljesítményre, illetve hozam számítására és bemutatására vonatkozó elvárásokról \(az ajánlás teljes szövege\)](#)

Ajánlás az ingatlanalap-kezelési tevékenység megfelelő végzéséhez

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 11/2013. (VII. 12.) számú ajánlása az ingatlanalap-kezelési tevékenység megfelelő végzéséhez

AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

Az ajánlások általános célja a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése.

Az ingatlanalap-kezelési tevékenységhez kapcsolódó elvárásokról szóló ajánlás célja, hogy a magyarországi ingatlanbefektetési alapok működésének átláthatósága növekedjék, a befektetők rendszeres és rendkívüli tájékoztatása megfelelő információkkal legyen segítségére a befektetőknek, hogy kockázatviselő képességének megfelelően, tudatosan válasszák ezeket a termékeket, illetve az egyes ingatlanalapok hozam-kockázat kapcsolat ismeretében hozzák meg konkrét befektetési döntéseiket.

Jelen ajánlás összhangban van a GiPS (Global investment Performance Standards) elveivel és elvárásaival, azonban ezen ajánlás követése nem jelenti a GiPS elveknek való automatikus megfelelést.

Az ajánlás címzettjei azok a pénzügyi szervezetek, melyek a vonatkozó jogszabályok felhatalmazása alapján befektetési alapkezelésre jogosító tevékenységi engedéllyel rendelkeznek, és ennek alapján befektetési jegyek nyilvános vagy zártkörű kibocsátásával ingatlanalapot hoznak létre, működtetnek, illetve a befektetők általános megbízása alapján azok érdekében kezelnek.

Az ajánlás alkalmazása szempontjából befektetőnek minősül az ingatlanalapot kezelő befektetési alapkezelővel kapcsolatba lévő valamennyi személy vagy szervezet, aki/ami az adott társasággal létesített jogviszony alapján az engedélyezett tevékenységgel összefüggésben szolgáltatást vesz igénybe, és ingatlanalap nevében kibocsátott befektetési jegy tulajdonosa.

Elvárt, hogy az ajánlás címzettjei gondoskodjanak arról, hogy a termékeik értékesítői is tartsák be az ajánlás vonatkozó előírásait.

A befektetési alapkezelési tevékenységre, így az ingatlanalapok létrehozására és kezelésére vonatkozó normaanyagot különösen az alábbi jogszabályok tartalmazzák, így a jelen ajánlás az ott megfogalmazottak tekintetében kíván követendő jogalkalmazói gyakorlatot megfogalmazni, ugyanakkor az a hivatkozott jogszabályok rendelkezéseit nem érinti:

- a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCV. törvény ingatlanalapok kezelésére vonatkozó fejezetei, címei, és mellékletei,
- a befektetési alapok éves beszámoló készítési és könyvvizetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 215/2000. (XII. 11.) Kormány Rendelet ingatlanalapra vonatkozó normái,
- a befektetési alapok befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 345/2011. (XII.29.) Korm. rendelet előírásai.

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató követelményeket írnak elő, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet természetesen továbbra is elvárja.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 11/2013. \(VII. 12.\) számú ajánlása az ingatlanalap-kezelési tevékenység megfelelő végzéséhez \(az ajánlás teljes szövege\)](#)

Ajánlás az önkéntes nyugdíjpénztárak választható portfóliós szabályzatainak kialakításáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 12/2013. (VII. 30.) számú ajánlása az önkéntes nyugdíjpénztárak választható portfóliós szabályzatainak kialakításáról

AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének (a továbbiakban: Felügyelet) által kiadott ajánlások általános célja a jogalkalmazás és az engedélyezés kiszámíthatóságának növelése, a Felügyelet hatáskörébe utalt jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése. Az ajánlás kötelező erővel nem rendelkezik, ugyanakkor az ajánlásban foglalt elvárások követését, az azokhoz történő igazodást a Felügyelet tevékenysége során figyelemmel kíséri, illetve vizsgálatai során értékeli. A Felügyelet a pénztárak tevékenységének értékelésekor tekintetbe veszi az ajánlásban foglalt elvárások megfelelő gyakorlati alkalmazását, az abban megfogalmazott elvek követését.

Az ajánlás célja, hogy egyrészt világossá tegye a Felügyelet elvárásait a pénztárak választható portfóliós rendszerrel (a továbbiakban: Rendszer) kapcsolatos tevékenysége során alkalmazott

engedélyezési, jogérvényesítési gyakorlat esetében, másrészt kifejezze a jogszabályok által támasztott követelmények tartalmát tükröző, de a jogszabályi előírásokon túlmutató jó gyakorlatot. A Felügyelet engedélyezési és jogérvényesítési gyakorlatán alapuló és egyben az egységes jogalkalmazást elősegítő elvárások és alkalmazni javasolt elvek, módszerek a megfelelő szolgáltatói tevékenység kialakításának orientációját szolgálják. A javaslat megfogalmaz olyan elvárásokat is, amelyeket tapasztalat nem támaszt alá, azonban a jogszabályi környezetet lehetőséget biztosít a gyakorlati bevezetésre.

A Rendszer működtetése a tagok számára fokozott kockázatvállalást jelent. Ebből következően az egyes portfóliókban foglalt befektetési eszközök, illetve kockázatok pontos leírása – a tagok megfelelő szintű tájékoztatása érdekében – a Felügyelet engedélyezési gyakorlatában kiemelt jelentőséggel bír. Az ajánlás

Szűcs József, a PSZÁF Pénztárak felügyeleti főosztályának vezetője (középen) 2013. július 30-i háttérbeszélgetésen tájékoztatta a sajtó munkatársait az ajánlásról

közzétételével kapcsolatosan a Felügyelet által támasztott elvárás, hogy az ajánlásban az egységes jogértelmezéshez irányt mutató gyakorlat kialakítása érdekében megfogalmazott prudenciális elvek hatékonyan épüljenek be a pénztárak Rendszerébe, az azt szabályozó Választható Portfóliós Rendszer Szabályzatába (a továbbiakban: Szabályzat). Az ajánlásban foglalt elvárások tényleges követése hozzájárul a pénztári szektor működésébe vetett bizalom megőrzéséhez, megerősödéséhez. Hozzájárul ahhoz is, hogy a pénztártagok megértsék a Rendszer jellemzőit, kockázatait és azok ismeretében képesek és hajlandók legyenek tájékozott döntést hozni. A bizalom megerősítése a pénztártagok

alapvető érdekei mellett a pénztári szolgáltatók célkitűzéseit is szolgálja, indokolt tehát, hogy azok az ajánlásban foglaltakat saját tevékenységükben is érvényesítsék.

A fenti célok megvalósulása érdekében a legnagyobb felelősség a Szabályzat kidolgozásában közvetlenül résztvevő igazgatótanácsai tagokra hárul. Az ajánlásban megfogalmazott tájékoztatással összefüggő elvárások különösen e személyek tevékenységére vonatkoznak.

Az ajánlás hatálya a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (Psztv.) 4.§ (1) bekezdés i) pontja alapján az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvényben (a továbbiakban: Öpt.) meghatározott azon szervezetekre és személyekre terjed ki, amelyek tevékenysége a Rendszer kialakításában, működtetésében kiszervezett tevékenység keretében szerepet kap.

Az ajánlás konkrét jogszabályi rendelkezésekre nem hivatkozik az elvek és elvárások megfogalmazásakor, azonban a jogszabályoknak való megfelelést a Felügyelet továbbra is elvárja és ellenőrzi.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 12/2013. \(VII. 30.\) számú ajánlása az önkéntes nyugdíjpénztárak választható portfóliós szabályzatainak kialakításáról \(az ajánlás teljes szövege\)](#)

Felügyeleti ajánlások az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokkal kapcsolatban

Az ajánlások a teljes kitettség és a partnerkockázat mérésére és kiszámítására, valamint az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (ÁÉKBV) minősülő tőzsdén kereskedett alapok (ETF) működésére vonatkozó követelményeket foglalják össze.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 14/2013. \(VIII. 7.\) számú ajánlása az indexkövető átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások, valamint az ilyen vállalkozás formájában működő tőzsdén kereskedett alapok működésének követelményeiről](#)

Az ajánlás célja az Európai Értékpapír-piaci Hatóság indexkövető átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások, valamint az ÁÉKBV-nek minősülő tőzsdén kereskedett alapok (ETF) működésének egyes követelményeiről szóló iránymutatásának implementálása. Az ajánlás egyben részletezi a befektetési alapok befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 345/2011. (XII. 29.) Korm. rendeletnek az ÁÉKBV-k befektetését és működését szabályozó második részében foglalt előírásait.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 13/2013. \(VIII. 7.\) számú ajánlása az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások, illetve ezek alapkezelői teljes kitettségének és partnerkockázatának mérésére és kiszámítására vonatkozóan](#)

Az ajánlás célja az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottságának (CESR) valamint az Európai Értékpapír-piaci Hatóságnak (ESMA) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra, illetve ezek alapkezelőire vonatkozó, a teljes kitettség és a partnerkockázat mérésére és kiszámítására vonatkozó iránymutatásainak átvétele. Az ajánlás egyben részletezi a befektetési alapkezelőre vonatkozó szervezeti, összeférhetetlenségi, üzletviteli és kockázatkezelési követelményekről szóló 344/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet kockázatkezelést szabályozó negyedik részében, valamint a befektetési alapok befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 345/2011. (XII. 29.) Korm. rendeletnek az ÁÉKBV-k befektetését és működését szabályozó második részében foglalt előírásait.

2013. augusztus 7.

Vezetői körlevél a kombinált betéti termékekkel kapcsolatban

4/2013. számú vezetői körlevél a kombinált betéti termékekre vonatkozó kiemelt befektetői információkról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (továbbiakban: Felügyelet) fogyasztóvédelmi szempontú témaelemzés keretében vizsgálta a kombinált betéti termékekre vonatkozó írásbeli tájékoztatás intézményi gyakorlatát.

Ennek során a Felügyelet elnevezéstől függetlenül kombinált betétnek tekintette azon termékkört, amely esetében a fogyasztó két külön szerződés alapján betétet és pénzügyi eszközt, befektetési jellegű életbiztosítást vagy egyéb megtakarítási célú eszközt vásárol meg. További szempont, hogy a két termék együttes vásárlása (azonos időpontban, vagy meghatározott időintervallumon belül) a feltétele a termék által kínált kondíciókra való jogosultságnak (így különösen az akciós betéti kamatnak).

A Felügyelet tapasztalatai szerint az intézmények vonatkozó gyakorlata szerteágazó, az írásbeli tájékoztatás jellemzően többfajta dokumentumban, illetve honlap-tájékoztatásban valósul meg. A vizsgált intézményeknél általában kialakításra kerül egy, a betéti és a kapcsolódó befektetési/megtakarítási/biztosítási termék részre (továbbiakban: „befektetési” termék rész) egyaránt kiterjedő tájékoztató dokumentum. Ezek a tájékoztatók azonban különféle szempontok szerint, eltérő módon és mértékben mutatják be a kombinált betéti termékeket, illetve az egyes termék részek sajátosságait. Fogyasztóvédelmi szempontból ugyanakkor általános – nem csak a kombinált betéti termékek vonatkozásában megfogalmazható – elvárás, hogy a tájékoztatás biztosítsa a termék alapvető jellemzőinek megértését. Az érthetőség követelménye mellett, további fontos ismérv az összehasonlíthatóság az alternatív – akár a kombinált betétet forgalmazó hitelintézet által kínált – pénzkötési lehetőségekkel szemben.

A Felügyelet határozott álláspontja, hogy a – részletes szóbeli tájékoztatáson túlmenően – megfelelő írásbeli tájékoztatásnak a teljes retail ügyfélkör számára elérhető, összetettebb termékek vonatkozásában kiemelt jelentősége van. A tájékozott fogyasztói (befektetői) döntéshozatal ugyanis csak a terméktranszparencia növelése és az információs aszimmetria csökkentése révén valósulhat meg. Ezt támasztja alá a Felügyelet elnökének 1/2011. általános fogyasztóvédelmi elvekről szóló ajánlása, illetve az európai szabályozási trendek is. A csomagolt befektetési termékekre vonatkozó kiemelt információs dokumentumokról szóló rendelet-tervezet (PRIPs) alapján ugyanis a jövőben kombinált betéti termékek vonatkozásában is ki kell alakítani az ún. Kiemelt Információs Dokumentumot (Key Information Document, KID). A Felügyelet – a témaelemzés tapasztalataira alapozva – ugyanakkor fontosnak tartja, hogy az érintett piaci szereplők már az európai szabályozás hatálybelépését megelőzően dolgozzanak ki egy, a KID-hez hasonló tájékoztató anyagot.

Mindezek alapján a Felügyelet a felügyelt intézményekkel szemben, a kombinált betéti termékek vonatkozásában az alábbi elvárásokat fogalmazza meg:

1. Az érintett, kombinált betéti termékeket előállító piaci szereplők dolgozzanak ki egységes – tehát mind a betéti, mind a „befektetési” termék részre kiterjedő – tájékoztató dokumentu-

mot, melyet a szerződéskötést megelőzően, illetve a „befektetési” termék részre vonatkozó tranzakciót megelőzően, kellő időben átadnak a fogyasztónak minősülő ügyfélnek. Az egységes tájékoztató dokumentum javasolt elnevezése: Kiemelt Befektetői Információk.

2. A Kiemelt Befektetői Információk dokumentum tartalmilag legalább az alábbi szempontoknak feleljen meg:

2/A. A Kiemelt Befektetői Információk dokumentum a betéti termék rész vonatkozásában tartalmazza:

- A kedvezményes betéti kamatozás feltételeit, e körben a kedvezményes kamatozást biztosító futamidő megjelenítését és összehasonlítását az azonos vagy hasonló futamidőre szóló, egyedi feltételekhez nem kötött legkedvezőbb, hitelintézet által nyújtott betéti kamattal;
- Az EBKM megjelenítését;
- Az OBA-garancia megjelenítését;
- A lekötési minimum (összegszerű) bemutatását;
- Az (választható) eszközarány bemutatását, azaz azt, hogy a kombinált betéti konstrukció hány százalékát teszi ki a betét, hány százalékát a befektetési termék rész;
- Figyelemfelhívást arra vonatkozóan, hogy a további tájékozódást (részletes kondíciókat) mely dokumentumok biztosítják. E tekintetben elvárt, hogy a Kiemelt Befektetői Információk c. dokumentum (a szolgáltató honlapján elérhető verzió) közvetlen linkelést biztosítson a további tájékoztató dokumentumokra.

2/B. Az Kiemelt Befektetői Információk dokumentum „befektetési” termék rész vonatkozásában tartalmazza:

- A (választható) termék(kör) megnevezését (befektetési alap/(banki) kötvény/életbiztosítás/stb.);
- A választható termékkör kibocsátójának, forgalmazójának megnevezését – különös tekintettel arra, ha az nem maga a bank;
- Figyelemfelhívást arra, hogy a termék részre kiterjed-e valamilyen tőkevédelem/tőkegarancia;

- A költségekre való figyelemfelhívást és az egyes költség-típusokat;
- A kapcsolódó kockázatok azonosítását, és azt, hogy a lehetséges kockázatok köréről a fogyasztó hol tájékozódhat. Különös tekintettel kell lenni arra, ha a befektetési termék rész maga is összetett termék, s másfajta termék-részeket is tartalmaz. Ekkor ismertetni kell ezeknek a termék-részeknek az önálló jellemzőit, s lehetőség szerint a saját díját és költségét;
- Külön kiemelt figyelemfelhívást a likviditási kockázat mértékére, ha az számottevő, kitérve az (idő előtti) visszaváltással összefüggésben esetlegesen felszámított, a fogyasztót hátrányosan érintő levonásokra, jutálékra/díjra/költségre;
- Külön kiemelt figyelemfelhívást arra, ha a „befektetési” termék rész futamideje jelentősen meghaladja a betéti termék rész futamidejét;
- Figyelemfelhívást arra vonatkozóan, hogy a további tájékozódást mely dokumentumok biztosítják. E tekintetben elvárt, hogy a Kiemelt Befektetői Információk c. dokumentum (a szolgáltató honlapján elérhető verzió) közvetlen linkelést biztosítson a további tájékoztató dokumentumokra.

3. A 2/A. és 2/B. pontban megfogalmazott minimum követelményeken túlmenően a Felügyelet jó gyakorlatnak tartja mindazon – fel nem sorolt – tartalmi ismérvek megjelenítését a Kiemelt Befektetői Információk dokumentumban, melyek segítik a fogyasztó tájékozódását és lényegesnek bizonyulnak.

4. Elvárt, hogy az Kiemelt Befektetői Információk dokumentum formailag legalább az alábbi szempontoknak feleljen meg:

- Kulcs információk kiemelése a szövegből: vastagbetű, aláhúzás, azaz bármely megoldás, amely segíti az információ szembetűnő megjelenítését;
- Megfelelően strukturált dokumentum: pl. alcímek, egyéb felosztások használata;

- Szembeállítások transzparens megjelenítése;
- OBA logó megjelenítése a „betéti” termék rész vonatkozásában;
- Lényegre törő mondatok, tömör megfogalmazások „átlag” fogyasztó számára egyértelmű kifejezések használata: következetes szóhasználat, „szakzsargon” mellőzése;

5. A Kiemelt Befektetői Információk dokumentum terjedelmét tekintve javasolt a maximum 2 oldal.

6. Formai kialakítás szempontjából további fontos jellemző az attraktivitás (így pl. ábrák, táblázatok, eltérő színezés használata), mely hozzájárul a termék-transzparenciához, a fogyasztó általi megértéshez.

7. Amennyiben a (választható) „befektetési” termék rész nyilvános, nyíltvégű befektetési alap befektetési jegye, javasolt a KIID – az egységes tájékoztató dokumentum átadásával egyidejű – átadása.

8. A Felügyelet az érintett intézményektől elvárja, hogy a Kiemelt Befektetői Információk dokumentum szerződéskötést (tranzakciót) megelőző (papír alapon vagy tartós adathordozón való) átadása mellett a honlapjukon is, jól látható módon tegyék közzé azt. E körben legyenek figyelemmel a releváns jogszabályi rendelkezésekre, különösen a Bszt.4 szabályaira).

9. A fentieken túlmenően a Felügyelet jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmények biztosítják az átlinkelés lehetőségét a PSZÁF honlapjának fogyasztóvédelmi aloldalára, a kombinált betéti termékekre vonatkozó releváns tájékoztatóira.

Budapest, 2013. július 22.

Dr. Szász Károly
elnök

[4/2013. számú vezetői körlevél a kombinált betéti termékekre vonatkozó kiemelt befektetői információkról](#)

Vezetői körlevél a konszolidált betétadat előállításáról szóló útmutató változásáról

5/2013. számú vezetői körlevél - Figyelemfelhívás a hitelintézetek számára a konszolidált betétadat előállításáról szóló útmutató változásáról

Az Országos Betétbiztosítási Alap (OBA) Igazgatótanácsának 22/2013. (VIII. 7.) számú határozatában foglalt közéleti felkérésnek eleget téve, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) felhívja a hitelintézetek figyelmét, hogy az OBA által kibocsátott, a „Konszolidált Adat rekordszerkezetének leírása” (KBB rekordszerkezet-leírás) című dokumentum a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény, valamint az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása következtében változik. Ennek megfelelően módosul, illetve néhány technikai jellegű pontosítással kiegészül az „Útmutató Hitelintézetek számára az Országos Betétbiztosítási Alap (OBA) által előírt konszolidált betétadat előállításához” (Útmutató) című dokumentum is.

A KBB rekordszerkezet-leírás, valamint az Útmutató a Felügyelet honlapjáról letölthető az alábbi linken:

- [„Konszolidált Adat rekordszerkezetének leírása”](#)

- [„Útmutató a hitelintézetek számára az Országos Betétbiztosítási Alap \(OBA\) által előírt konszolidált betétadat előállításához”](#)

Tekintettel arra, hogy a módosítások már hatályba léptek kérem, hogy a konszolidált betétadatokat mihamarabb, a KBB rekordszerkezet-leírásban, illetve az Útmutatóban foglalt módosításoknak megfelelően szíveskedjen nyilvántartani. A módosításoknak való megfelelést a Felügyelet a 2013. szeptember 30-át követően induló vizsgálatok során ellenőrzi.

Budapest, 2013. augusztus 9.

dr. Szász Károly
elnök

[5/2013. számú vezetői körlevél - Figyelemfelhívás a hitelintézetek számára a konszolidált betétadat előállításáról szóló útmutató változásáról](#)

Mintaszabályzatok a pénzmosás megelőzésére és megakadályozására

Frissültek az egyes szolgáltatótípusok számára kidolgozott mintaszabályzatok.

A Felügyelet a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (Pmt.) módosításának megfelelően, a pénzügyi információs egységként működő hatósággal együttműködve, a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter egyetértésével aktualizálta a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzatok elkészítéséhez kiadott mintaszabályzatait, amelyeket a szolgáltatók rendelkezésére bocsát.

A Pmt. 45.§ (2) bekezdése értelmében a törvény hatálybalépésekor, azaz 2013. június 30. napján működő szolgáltatók – előzetes felügyeleti jóváhagyás nélkül - a törvény hatályba lépését követő 90 napon belül meglévő szabályzataikat kötelesek átdolgozni, amelyet a Felügyelet vizsgálatai során ellenőriz.

Az újonnan megalakuló szolgáltatók a Pmt. 45.§ (3) bekezdése értelmében az engedélykérelemmel együtt kötelesek szabályzataikat jóváhagyásra benyújtani.

2013. augusztus 15.

Kapcsolódó anyagok

[Befektetési szolgáltatói tevékenységet, azt kiegészítő szolgáltatást, valamint árutőzsdei szolgáltatást végzők mintaszabályzata a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

[Biztosítók, biztosításközvetítők és foglalkoztatási nyugdíj-szolgáltatói tevékenységet végzők mintaszabályzata a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

[Önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak mintaszabályzata a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

[Pénzváltók mintaszabályzata a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

[Pénzügyi szolgáltatást és kiegészítő pénzügyi szolgáltatást végzők mintaszabályzata a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

[Zálogházak mintaszabályzata pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzat elkészítéséhez](#)

Lombard Lízing: jogtalan casco devizaköltség és egyoldalú szerződésmódosítás

Devizában számolta fel fogyasztóival szemben a járművek forintban megállapított casco díját a Lombard Lízing Zrt., emellett egyik díjtétele többszöri emelése során elmulasztotta előzetesen időben tájékoztatni fogyasztóit. A PSZÁF határozataiban összesen 25 millió forint bírságot szabott ki a társaságra, megtiltotta a jogsértő gyakorlat folytatását, s kötelezte a törvénysértően beszedett mintegy 380 millió forint fogyasztók részére való visszafizetésére.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) fogyasztóvédelmi célvizsgálatot folytatott le a Lombard Lízing Zrt.-nél, mivel azt észlelte: a pénzügyi vállalkozás deviza alapú gépjárműhitelei kapcsán a csoportos biztosítás keretében felmerülő casco díjakat devizában terhelte a fogyasztókra, holott a biztosítás forintalapú, s azt a Lombard Lízing Zrt. is forintban fizeti a biztosítónak. A vizsgálat megállapította: a Lombard Lízing Zrt. közel 14 ezer darab, casco biztosítási szerződéses módozatú szerződésénél azért számított fel magasabb kamatot (kamattfelárat), mert az érintett fogyasztóknak a tőke- és kamattartozás mellett a casco díját is deviza alapon kellett megfizetniük.

A hitelintézeti törvény 2011. szeptember 29-i módosítása ugyanakkor – a fogyasztók vagyoni érdekeinek védelme, anyagi kockázatuk csökkentése érdekében – meghatározta: fogyasztói hitelszerződéseknél a pénzügyi intézmények csak kivételes esetben számíthatják fel devizában a díjakat és költségeket, márpedig e szigorú feltételek a társaság által terhelt casco díj esetében nem álltak fenn.

Mivel a jogsértést a társaság a fogyasztók széles körét érintően, huzamosabb időn át valósította meg, a PSZÁF 20 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki a Lombard Lízing Zrt.-re, s eltiltotta a jogsértő magatartás folytatásától. A felügyeleti határozat kötelezte a pénzügyi vállalkozást arra is: 2013. augusztus 31.-ig fizesse vissza az érintett fogyasztóknak a tőlük jogtalanul beszedett mintegy 380 millió forintot.

A PSZÁF fogyasztói jelzések alapján fogyasztóvédelmi célvizsgálatot folytatott le annak kapcsán is, hogy a Lombard Lízing Zrt. a finanszírozási konstrukciókhoz kapcsolódó „KHR beke-

rülési díj” elnevezésű díjtétel egyoldalú módosítása esetében tartotta-e a fogyasztók előzetes tájékoztatására vonatkozó rendelkezéseket. A felügyeleti vizsgálat feltárta: a társaság a 2010. augusztus 1-i és a 2012. augusztus 1-i díjemelési előtt csak 3, illetve 5 nappal korábban tette közzé hirdetményében a díjtételek változását, a hitelintézeti törvényben előírt 60 nap helyett. Emellett súlyosan megsértette a jogszabályi előírásokat azzal, hogy nem tájékoztatta levélben szerződött fogyasztóit a díjtétel módosításáról. A társaság ezzel nem tette lehetővé azt, hogy a fogyasztók a díjtétel kedvezőtlen módosítására tekintettel megfontolhassák a hitelszerződések jogszabály szerinti díjmentes felmondásának lehetőségét.

A PSZÁF a két alkalommal elkövetett, a fogyasztók széles körét érintő jogsértés miatt 5 millió forint bírságot szabott ki, megtiltotta a jogsértés folytatását, s kötelezte a társaságot a felügyeleti határozat kézhezvételéig felszámított díjtöbblet, közel 1 millió forint érintett fogyasztók részére történő visszatérítésére.

2013. július 2., Budapest

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Lombard Lízing: jogtalan casco devizaköltség és egyoldalú szerződésmódosítás](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének H-FK-I-B-388/2013. számú határozata a Lombard Lízing Zártkörűen Működő Részvénytársaság számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének H-FH-I-B-192/2013. számú határozata a Lombard Lízing Zrt. számára hivatalból indított fogyasztóvédelmi célvizsgálat lezárásáról](#)

A nyilvános befektetési alapok költségei a 2012. évben

A Felügyelet befektető-védelmi feladataira és vizsgálataira szerzett tapasztalataira tekintettel idén is publikálja a befektetési alapok adott évi költségterhelésére vonatkozó mutatószámokat.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) befektető-védelmi feladataira, továbbá vizsgálataira szerzett tapasztalataira tekintettel kiemelt célnak tartja a befektetők megfelelő színvonalú tájékoztatását. Ezen cél teljesítése érdekében hasonlóan az elmúlt évekhez idén is publikálja a befektetési alapok adott évi költségterhelésére vonatkozó mutatószámokat. A Felügyelet fontosnak tartja a befektetők informálását a befektetési alapokhoz kapcsolódó közvetett költségek összetételéről,

nagyságáról, mivel – az alapkezelők által kötelezően közzétett hozam-kockázat adatokon túl – ezek is jelentős információt hordoznak a befektetők meglévő megtakarításainak értékelésekor, s jövőbeni befektetési döntésük meghozatalakor.

2013. augusztus 7.

[A nyilvános befektetési alapok költségei \(2004-2012\)](#)

Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2013. júniusi adatok alapján

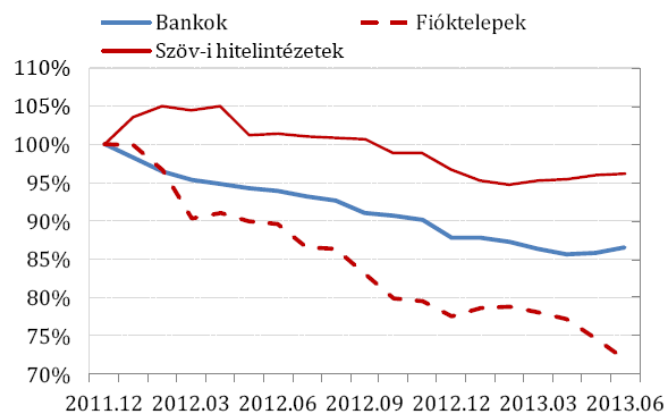
A részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adatainak gyorselemzése az adott idősorokban először megjelenő, legfrissebb adatokra tér ki. A mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Az eddigi trendeknek megfelelően 2013. június folyamán mind a vállalatok, mind a háztartások hitelintézeti hitelállománya csökkent. A zsugorodó mérlegfőösszegeken belül idén február óta minden hónapban növekedett a szuverén eszközök (jegybankkal szembeni követelések és állampapírok) részaránya. A májusi stagnálás után júniusban viszonylag jelentősen csökkent a belföldi ügyfelek hitelintézeti betéteinek állománya, ezen belül a háztartási betétek is. Az első negyedévi kedvező eredményfolyamatok után a második negyedévben összességében ismét komoly veszteséget szenvedtek el a hitelintézetek.

A hitelintézetek ügyfélhitel állománya 0,8%-kal emelkedett júniusban, a növekedés mögött azonban az önkormányzati adósság központi kormányzat általi részleges átvállalásának módja húzódott meg: az átvállalt adósság egésze hitelként jelenik meg a hitelintézetek eszközeiben, miközben az átvállalás nem csupán az önkormányzati hitelekre, hanem az önkormányzati kötvényekre is kiterjedt.

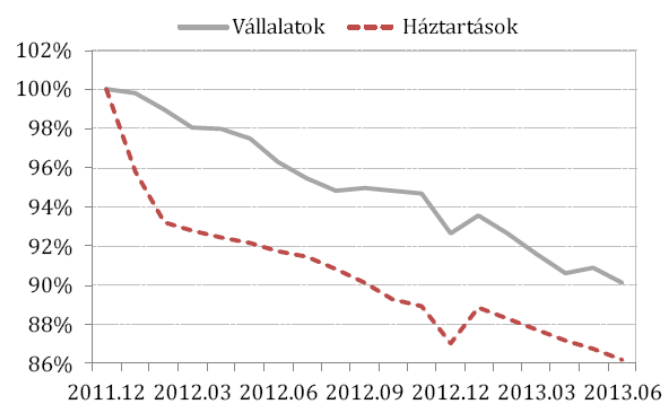
A hitelintézetek hitelállományának alakulása

(2011. december = 100)

A hitelintézetek vállalati és háztartási hiteleinek alakulása

(2011. december = 100)

Mindeközben mind a vállalati, mind a háztartási hitelállomány (0,9 illetve 0,6%-kal) tovább zsugorodott. A vállalati hitelek a fióktelepeknél csökkentek a legnagyobb, 5,5%-os mértékben, a

bankoknál 0,7%-os volt a havi visszaesés, a szövetkezeti hitelintézetek viszont 1,1%-kal bővítették a vállalati hitelállományukat. A háztartási hitelek a bankoknál csökkentek a legjobban (0,6%-os visszaesés), a fióktelepeknél csak 0,4%-kal. A szövetkezeti hitelintézetek viszont háztartási hiteleik állományát is növelni tudták, 0,2%-kal. A lakossági hitelekben belül valamennyi termékcsoport - jelzáloghitelek, gépjármű hitelek, egyéb fogyasztási hitelek, valamint folyószámlahitelek - állománya is visszaesett júniusban.

Mind a bankok, mind pedig a fióktelepek a csökkenő mérlegfőösszeg növekvő részét tartották szuverén eszközökben - a szövetkezeti hitelintézeteknél az arány az előző havival megegyező volt -, így június végén a jegybanki eszközök és az állampapírok együttes állománya a hitelintézetek mérlegfőösszegének már több mint negyedét tette ki.

A hitelintézetek belföldi ügyfélbetét állománya a május havi 0,4%-os bővülés után júniusban 1,1%-kal visszaesett: a vállalati betétállomány 2%-kal, a háztartási betétállomány pedig 0,8%-kal lett alacsonyabb. A háztartások továbbra is inkább az alternatív megtakarítási formákat, elsősorban a befektetési jegyeket és az állampapírokat preferálják, így az idei első félévben összességében már 5,1%-kal csökkent a háztartások hitelintézeti betétállománya. A hitelintézetek közvetlen külföldi finanszírozása az áprilisi (14,5%-os) és a májusi (6,4%-os) jelentős visszaesés után júniusban csak minimálisan (0,4%) lett kisebb.

2013 második negyedévében az első negyedév végi 25,5%-ról 24,5%-ra csökkent a hitelintézetek összes késedelmes hiteleinek aránya. A javulás azonban bankcsoporti szinten gyakran már nem jelentkezik, mert a hitelintézetek növekvő mértékben a hitelintézeten kívül, de cégcsoporton belül kezelik, vagy adják el késedelmessé vált hiteleiket. Kedvezőtlen ugyanakkor, hogy a 90 napon túl késedelmes (nem teljesítő) hitelek aránya (14,5%) nem csökkent a teljes hitelfortfolión belül, sőt a vállalati hiteleknél 0,4 százalékponttal, 17,2%-ra, a lakossági jelzáloghiteleknél pedig 0,7 százalékponttal, 18%-ra nőtt.

2013 első negyedévében a hitelintézetek adózott eredménye kedvező volt, nagymértékben egy nagybank kiemelkedő eredményességének köszönhetően. A második negyedévben ezt nem sikerült megőrizni: a veszteséges hitelintézetek vesztesége jelentősen nőtt, és az első negyedévben kiválóan teljesítő nagybank sem tudta megismételni korábbi teljesítményét. Összességében a hitelintézetek első negyedévi 79,4 milliárd forintos nyereségét a második negyedévben 43,5 milliárd forintos veszteség követte, így alakult ki az első félévi 35,9 milliárd forintos adózott eredmény. A kamateredmény az első negyedévinél kismértékben kedvezőbb volt, mivel a hitelintézetek kamatráfordításait jobban tudták csökkenteni, mint ahogy kamatbevételeik visszaestek. A jutalékeredmény is magasabb volt a második negyedévben, mint az elsőben. A nem-kamateredmény jelentős romlásának fontos tényezője volt viszont, hogy a második negyedévben a pénzügyi és befektetési szolgáltatások eredménye csak töredéke volt az

első negyedévének. A második negyedévi eredményt ezen felül érdemben rontotta, hogy a hitelintézetek már ekkor elhatárolták a tranzakciós illeték befizetések elmaradása miatt kivetett egyszeri pótbefizetési kötelezettségük egy részét. További lényeges eredményrontó tényező volt, hogy a második negyedévben több értékvesztést és kockázati céltartalékot képeztek a hitelezési kockázatokra. A hitelintézeteken belül a fióktelepi és a szövetkezeti hitelintézeti alszektorok nyereséget, a részvénytársasági bankok veszteséget termeltek az idei második negyedévben.

2013. augusztus 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás - 2013. júniusi statisztikai adatok](#)

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2013. júniusi adatok alapján

A gyorselemzés csak az adott idősorokban először megjelent, legfrissebb adatokra tér ki. A gyorselemzésben a mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Az idei második negyedévben folytatódott a pénzügyi vállalkozások aktivitásának csökkenése, de az előző negyedévinél lényegesen kisebb mértékben. Az első félév mindkét negyedében nyereséges volt a szektor, a változás azonban nem értékelhető egyértelműen pozitívan, mivel jelentős szerepe volt benne az értékvesztés- és céltartalékképzés alacsony szintjének. A második negyedévben csökkent a nem teljesítő ügyfélkövetelések aránya a folyó faktoring és a pénzügyi lízing portfólióban.

2013 második negyedévében ugyan tovább folytatódott a pénzügyi vállalkozások finanszírozási aktivitásának csökkenő trendje, de valamelyest lassult annak üteme. 2013 első negyedévében a pénzügyi vállalkozások ügyfelekkel szembeni követelése a beérkezett adatok szerint 9,6%-kal csökkentek, jelentős részben amiatt, hogy az egyik nagy bankszövetség több pénzügyi vállalkozását beolvastotta a csoportvezető bankba. Ezt a hatást kiszűrve az I. negyedévben 3,2%-kal csökkenés következett be, ami a II. negyedévben 1,3%-ra mérséklődött. Az aktivitás trendjét a számok szintjén torzítja az, hogy 2012 utolsó negyedévében kapott engedélyt egy – hazai mércével mérve nagyméretű – külföldi tulajdonú pénzügyi vállalkozás, amely kizárólag csoportfinanszírozással foglalkozik, és Magyarországon nem rendelkezik ügyfélkapcsolatokkal. A vállalkozás adatai részét képezik a felügyeleti adatszolgáltatásnak, tényleges tevékenységet azonban a magyar piacon nem végez. Ennek a vállalkozásnak volt köszönhető a 2012. decemberi növekedés a pénzügyi vállalkozások ügyfelekkel szembeni követeléseire vonatkozó adatokban.

2013. március végén a pénzügyi vállalkozások szektora 2011. első negyedéve óta először zárt nyereséges negyedévet, majd a második negyedévben is nyereséges volt, így az első félévben összességében 26,3 milliárd forint adózott eredményt termelt. Az első negyedévi kedvező eredményalakulásban meghatározó szerepet játszott a már említett pénzügyi vállalkozás, azonban e nélkül a cég nélkül is nyereséges volt az első negyedévben a szektor, sőt a második negyedévben az első negyedévinél is magasabb lett az eredmény.

A változás azonban nem az alaptevékenységek javuló eredményességének köszönhető. A második negyedévben tovább – ezúttal 2,9 milliárd forinttal, 8,1%-kal – csökkent a megelőző negyedévihez viszonyított kamateredmény, és a pénzügyi műveletek nettó eredménye is csak töredéke volt csak az első negyed-

évének. Emellett növekedésnek indultak az általános igazgatási költségek. Ugyanakkor a második negyedévi eredményt a megelőző negyedévinél jóval kisebb mértékben – összegét tekintve csak mintegy egyharmadával – rontotta az értékvesztés és a kockázati céltartalék növekedése.

Mindeközben a nem teljesítő (NPL) pénzügyi lízing követelések részaránya az előző negyedév végi 23,1%-ról 23%-ra, a folyó faktoring követeléseké pedig 18,1%-ról 17,2%-ra csökkent. A hitel és pénzkölcsön portfólióból a korábbi negyedévvel meg egyezően 26,4% volt a 90 napnál hosszabb késedelemmel rendelkező tételek (NPL) aránya, vagyis itt nem látható a portfólió minőség javulása.

Továbbra is viszonylag nagy az eredmény koncentrációja a szektorban: az első félévben a nyereséges vállalkozások nyereségének és a veszteséges vállalkozások veszteségének mintegy fele három-három pénzügyi vállalkozáshoz kötődött.

2013. augusztus 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – a pénzügyi vállalkozások a 2013. júniusi adatok alapján](#)

[Pénzügyi vállalkozások idősorai \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – 2013. júniusi befektetési szolgáltatói adatok

A befektetési vállalkozások havi mérleg, a befektetési szolgáltatók havi forgalmi és idegen tulajdonú értékpapír adatai mellett ezúttal a befektetési vállalkozások 2012. évi auditált eredmény és mérleg adatai.

2013 első félévében a befektetési vállalkozások az élénkülő befektetői aktivitás hatására javuló jövedelmezőséggel működtek, növekvő kockázati kitettségük ugyanakkor a tőkemegfelelés mérsékelt romlásával járt.

A befektetési szolgáltatók forgalmának alakulását a bizománysági forgalom, azon belül főként a befektetési vállalkozások származtatott, és a hitelintézeti szolgáltatók azonnali értékpapír bizománysági forgalmának bővülése határozta meg. Az idegen tulajdonú értékpapírok aktuális árfolyamon számított állománya kisebb korrekciókat leszámítva növekszik. A befektetési alapokat 2013 második negyedévében továbbra is jelentős nettó tőkebeáramlás jellemezte. A csak kamatjellegű eszközökbe fektető alapokba a 267 Mrd Ft-os friss tőke 57%-a áramlott.

BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK ADATAI

2013. első felében a befektetési vállalkozások a kedvező piaci folyamatok és az ügyfélaktivitás erősödése hatására javuló jövedelmezőséggel működtek. A tőkearányos jövedelmezőség (ROE)³ a tavaly év végi, auditált 14,9%-hoz képest, 2013 júniusának végére 20,6%-ra nőtt, a 12-havi adózott eredmény pedig 40%-kal emelkedett ugyanezen időszakban. A javulás hátterében elsősorban négy nagy befektetési vállalkozás saját számlás aktivitása, másodsorban az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások növekedése állt. A tíz veszteséges bróker cég teljesítménye megkérdőjelezi a kisebb méretű vállalkozások hosszabb távú fennmaradását.

A vállalkozások tőkehelyzete szektorszinten kissé romlott, 2013. június végén 23,4%-on állt a tavaly év végi 24,3%-os szinthez képest. Ez továbbra is megnyugtató szintet jelent. A csökkenés elsősorban a piaci folyamatokkal és a kockázatvállalási hajlandóság erősödésével összefüggő kitettség-növekedés (pozíció, devizaárfolyam és árukockázat) hatására következett be, a szavatoló tőke növekedése mellett. Az elmúlt félévben az intézmények mintegy 2/3-ának gyengült valamelyest a tőkemegfelelési mutatója, de csak egyetlen cég került a jogszabályi minimum közelébe.

BEFEKTETÉSI SZOLGÁLTATÓK ADATAI

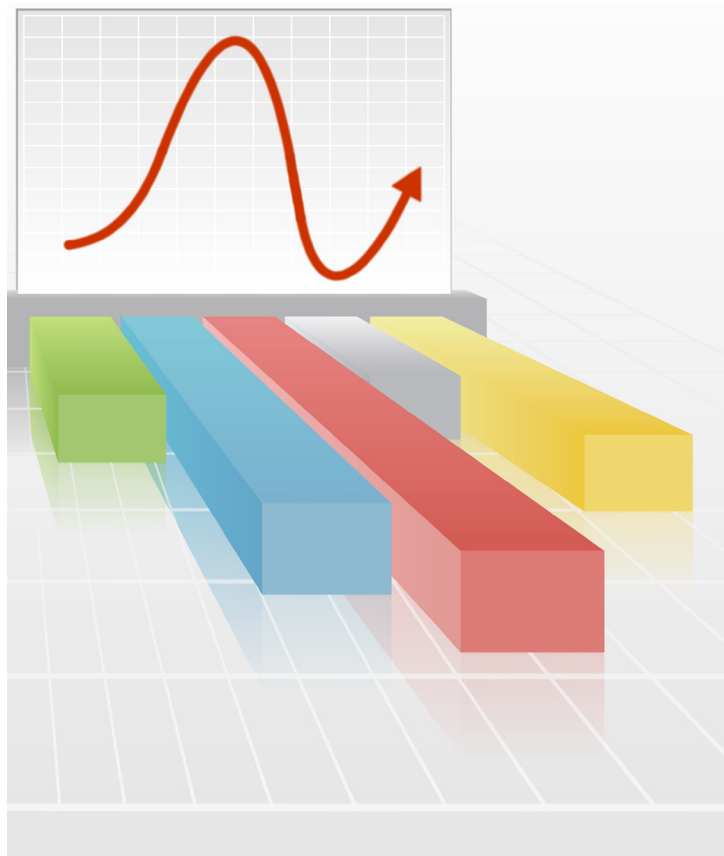
A befektetési szolgáltatók 12-havi teljes kereskedési forgalma stabilizálódott, a havi összeforgalom pedig év eleje óta némi növekedést mutat. A teljes forgalom 88%-át képező banki, – elsődlegesen kockázatkezelési célú – saját számlás forgalom visszaesése lassuló ütemben, de folytatódott. Így a forgalmi trendek kedvező változása kizárólag a bizománysági tevékenységgel összefüggésben következett be.

A havi bizománysági forgalom immár közel egy éve tartó növekedése 2013 első felében is erősödött. A befektetők aktivitásának növekedése egyszerre jelentkezett a tranzakciós megbízások számának és a megbízások átlagos volumenének bővülésében. A még a befektetési vállalkozások által dominált piacon idén elsősorban a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, valamint kisebb

Befektetési szolgáltatók alatt a befektetési vállalkozásokat, a külföldi befektetési vállalkozások magyarországi fióktelepeit, a hitelintézeti részvénytársaságait, valamint a hitelintézeti fióktelepi formában működő befektetési szolgáltatási tevékenység végzésére engedéllyel bíró és ténylegesen tevékenységet folytató intézményeket értjük.

mértékben az azonnali értékpapír ügyletek forgalma is nőtt. Több eszköz esetében egy kiszámíthatóbb eszközár-pályába vetett bizalom, másoknál pedig korrekciós várakozások vezethettek a származtatott ügyletek erőteljesebb igénybevételére. Az azonnali értékpapírok bizománysági forgalma pedig elsősorban a hitelintézeti szolgáltatóknál, és döntően a devizabelföldi ügyfelek aktivitása nyomán bővült.

Az ügyfelek számára kezelt vagyon piaci értéke gyakorlatilag nem változott június hónap folyamán. A 2013. június végén 23.158 ezer Mrd Ft-ot elérő idegen tulajdonú értékpapírok állománya, az év végéhez képest 9%-kal haladta meg a tavaly év végi, és 18%-kal az egy évvel korábbi szintet. 2012. második félévéhez képest azonban idén elsősorban volumenhatás határozta meg a vagyon növekedését, jelezve a devizabelföldi intézményi és a devizakülföldi befektetők fokozatos visszatérését a piacokra. A vagyon – árhatásoktól megszűrt – összetétele elsősorban az állampapírok és a kollektív befektetési eszközök javára változott. A növekvő kezelt vagyon támogatta a szolgáltatók állományarányos bevételeinek növekedését.

BEFEKTETÉSI ALAPOK

A befektetési alapok nettó eszközértéke március 31-e és június 30-a között 8,8%-kal 4 167 Mrd Ft-ra – történelmi maximumra – növekedett. 2013 második negyedévében a befektetési alapokba beáramló 267 Mrd Ft-os nettó tőke elmarad ugyan a 2013 első negyedéves rendkívül magas 366 Mrd Ft-os nettó tőkebeáramlástól, de még mindig jelentősen meghaladja a 2012-es nettó tőkebeáramlási szinteket.

A nettó tőkebeáramlás mértékét továbbra is a banki kamatok csökkenése és ehhez szorosan kapcsolódva a megtakarítók hozamelvárása magyarázza: a 267 Mrd Ft-os nettó tőkebeáramlás 57%-a a kiemelkedő visszatérítő hozamokkal jellemezhető, kamatjellegű eszközökbe fektető alapokba érkezett, 27%-a abszolút hozamú befektetési politikát követő alapokba került.

A tőkevédett alapokból 18,6 Mrd Ft került kivonásra 2013 második negyedévében, ami éles ellentétben áll az első negyedévet jellemző 35 Mrd Ft-os nettó tőkebeáramlással. A tőkekivonás a

feltörekvő piacokkal kapcsolatos, gyengülő befektetői kockázatvállalással magyarázható, ami főként részvényeladásokban jelent meg.

Az árupiaci és részvény alapokat kivéve minden más befektetési politikát megvalósító alapszoport összességében pozitív hozamot ért el a második negyedévben. Az árupiaci illetve részvény alapokat jellemző negatív hozamokat a FED eszközvásárlási programjának leállításával kapcsolatos félelmek miatti csökkenő kockázatvállalás, illetve az aranyár mintegy 25%-os esése okozta.

2013. augusztus 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés –2013. júniusi befektetési szolgáltatói adatok](#)
[Befektetési vállalkozások idősorai \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

[Befektetési alapok idősorai \(frissítve: 2013. II. negyedéves adatokkal\)](#)

[Befektetési szolgáltatók kereskedési adatai és idegen tulajdonú értékpapír-állománya \(frissítve a 2013. júniusi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés a biztosítók 2013. II. negyedéves adatai alapján

2013 II. negyedévének leglényegesebb változása, hogy megállt a kgfb díjak, illetve ezzel párhuzamosan a kárráfordítások csökkenése.

A szektor jövedelmezősége a különadó kivezetése ellenére tovább romlott, elsősorban a nem-életbiztosítási ág veszteségei miatt. Ebben a kgfb, illetve a júniusi árvíz mellett jelentős szerepet játszott a biztosítási adó, melynek áterhelése még nem, vagy csak kis mértékben történt meg. A biztosítási piac tőkeszintje alapvetően egyszeri tételek miatt csökkent, a 196%-os mérték még nem ad okot aggodalomra.

ÉLETBIZTOSÍTÁSOK

Az életbiztosítási szerződések darabszáma a korábbi időszak trendjeinek megfelelően minden fontosabb szegmensben csökkent. Ez alól már a UL ágazat sem kivétel. Hiába szűnt meg - a lejárat markáns visszaesése miatt - kiemelkedően kevés szerződés (utoljára 2007 második negyedévében szűnt meg ennél kevesebb), az új szerződések száma történelmi mélypontot ért el ebben a negyedévben.

A folyamatos díjas életbiztosítások területén az új szerződések állománydíja is annak ellenére van közel a történelmi mélyponthoz, hogy a haláleseti biztosításokból immáron második negyedéve sikerül 3 milliárd forint fölötti állománydíjú állományt szerezni, ami alig marad el a 2010 utolsó negyedévének kiugró értékétől. A képet árnyalja, hogy a növekmény fele egyetlen biztosítóhoz köthető.

Az egyszeri díjas életbiztosításokból származó, negyedévről negyedévre hektikusan változó díjbevétele is a korábban megszokott szintre esett vissza az első negyedévi megugrást követően.

NEM ÉLETBIZTOSÍTÁSOK

A tárgynegyedévben is tovább folytatódott a rezidens biztosítóknál kötött kgfb szerződések darabszámának 2011 óta tartó

dinamikus növekedése (+63 ezer db). Ezzel együtt nemcsak a szerződések összes állománydíja, hanem az egy szerződésre jutó állománydíj is nőtt, amire a csúcspontot jelentő 2007. III. negyedéve óta csak kétszer volt példa. A bruttó díjak négy negyedéves mozgó átlagának 2009 vége óta tartó csökkenő trendje is megszakadt a tárgynegyedévben (+0,9%). Mindebből arra lehet következtetni, hogy az évközi díjhirdetések során megállt a kgfb díjak 2008 óta tartó folyamatos csökkenése.

A casco szerződések darabszáma és állománydíja ugyan a 2006 óta tartó trendnél kisebb mértékben csökkent, de itt fordulatról még nem beszélhetünk. Az egy szerződésre jutó állománydíjak változatlansága arra utal, hogy a biztosítók nem, vagy csak kis mértékben hárították át a szerződőkre a biztosítási adót.

A betegség ágazat 2011 III. negyedéve óta dinamikus nő. Mindezek ellenére az ágazat súlya még mindig nem jelentős, mindössze 2,3% az éves bruttó díj alapján.

TŐKEHELYZET, JÖVEDELMEZŐSÉG

A nem-életbiztosítási ág jövedelmezősége az első negyedévi gyenge teljesítményt követően tovább romlott: a szokásos 4 milliárd forintos biztosítástechnikai nyereség helyett 8,6 milliárdos veszteség keletkezett. Ez rosszabb eredmény, mint a viharkárok által sújtott 2010-es év, amikor 84 Mrd Ft volt a bruttó tárgyévi kárfölhasználás, a mostani 56 milliárddal szemben. A nettó megszolgált díj még a nettó kárráfordításra és a fölmerült költségekre sem nyújtott a tárgynegyedévben fedezetet (-4,6 milliárdos egyenleg). Az előidéző tényezők közül kiemelendő, hogy megállt a kgfb kárfölhasználásának csökkenése (2013 első félévét meghaladó mértékű kárráfordítás utoljára 2009 második félévében fordult elő), illetve hogy a vagyon ágazatok kárfölhasználása a korábbi negyedévi 14,2 milliárd forintról 20,1-re nőtt (A vagyon

ágazatok kárfölhasználása erősen szezonális, a második negyed-
éves értékek az átlagnál magasabbak. A 2013Q2-es értékek a
többi Q2-es értékekhez viszonyítva is magasak, de korántsem
extrém módon, mint pl. 2010Q2.). Utóbbiban jelentős szerepe
lehet a júniusi árvíznek. Ehhez járul még hozzá a tárgynegyed-
ben fizetendő, 6 milliárd forintba becsült biztosítási adó.

Az adózott eredményeken nem látszik, hogy kivezetésre ke-
rült a különadó: mértéke még a negyedévenkénti 7,4 milliárddal
terhelt korábbi évek megfelelő időszakainál is szerényebb. A jö-
vedelmezőség romlása egyértelműen a biztosítási adóval terhelt
nem élet ág miatt következett be.

A gyenge tárgynegyedévi eredmény csak kisebb részben fele-
lős a szektor tőkeszintjének 9%-pontos csökkenéséért, amely kö-

vetkeztében ismét 200% alá – 196%-ra - csökkent a feltöltöttségi
mutató. A legjelentősebb tényező az a 14,2 milliárd forintos osz-
talék, amely a II. negyedév során került elfogadásra. A biztosítók
összes szavatoló tőkéjének 15,6 milliárd forintos csökkenéséhez
szintén jelentős mértékben (-6 Mrd Ft) járult hozzá egy biztosítói
leányvállalat anyavállalatba történő beolvadása, ami az összpiaci
tőkeszükségletet is csökkentette.

2013. augusztus 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés a biztosítók 2013. II. negyedéves adatai alapján](#)

[Biztosítási szektor idősorai \(frissítve a 2013. évi II. negyedéves
adatokkal\)](#)

Gyorselemzés a biztosítók 2012. évi kötelező gépjármű- felelősségbiztosítási adatai alapján

**A megszolgált díjak jelentős, a kárfelhasználás mérséklődését is meghaladó visszaesésével tovább csökkent 2012-ben a
kgfb ágazat díjszintje. Ez meghatározó szerepet játszott az ügyletág jövedelmezőségének ismételt romlásában. A függő-
kár-tartalékok szintje ugyan ismét jelentősen csökkent, összpiaci szinten a tartalékok még így is nagy valószínűséggel
elégésesek lesznek.**

A hazai biztosítók 2012-ben ugyanakkora kgfb szerződésál-
lománnyra 11,8%-kal (10,9 milliárd forinttal) kevesebb díjat
írtak elő, mint egy évvel korábban, ezen belül a megszolgált díjak
csökkenése még jelentősebb volt (12,6%). Ez utóbbiban jelen-
tős szerepet játszik, hogy az évközi biztosítási évfordulós szer-
ződések fokozatos tényerésével az év során előírt díjak egyre
nagyobb része „nyúlik át” a következő évre (meg nem szolgált
díjrész), melyek összege a 2009. évi 0,1 Mrd Ft-ról 2011-re 3,8
Mrd Ft-ra, 2012-re 5,5 Mrd Ft-ra nőtt. A viszontbiztosítóknak
átadott díj az elmúlt három évben lényegében változatlan ma-
radt: a bruttó díj 19%-a körül ingadozik.

A megszolgált díjak három éve markánsan csökkennek, át-
lagosan évi 15,8%-kal. Ehhez viszonyítva a mostani 12,6%-os
mérséklődés a díjsökkentési ütem csillapodását jelzi. A kgfb
szerződések egyre olcsóbbá válását a kárstatisztikák ugyan in-
dokolják, a mértékét azonban csak részben támasztják alá. A
tárgyévben bejelentett bruttó károk összege öt éve csökken, de a
megszolgált díjak mérséklődése ezt az utóbbi 3 évben jelentősen
meghaladta. Így három éve még akkor is csökken a díjszint (és
nő a várható végső kárhányad), ha figyelembe vesszük, hogy a
biztosítók összességében egyre kevésbé prudensen képzik meg
a függőkár-tartalékaikat (ld. később). Részben ennek is köszön-
hetően az ügyletág jövedelmezősége tovább romlott: a tavalyi 0,6
milliárd forintos biztosítástechnikai nyereség 6 milliárd forintos
veszteségbe fordult.

A kárfelhasználás csökkenését változatlanul kizárólag a baleset-
tek számának folyamatos mérséklődése idézi elő. Az egy kárra
jutó kárfelhasználás nyolc éve egy 466 ezer forint +/- 22 E Ft-os
sávon belül ingadozik. Az elvárható növekedéssel szemben ez a
stabilitás azt mutatja, hogy egy visszafogott kárinfláció mellett
egyre csökken a jelentős kárkifizetést maguk után vonó károk
aránya. Ezt igazolják a személyi sérüléssel járó még jelentősebb
mértékű visszaszorulását mutató statisztikák is.

A függőkár-tartalékok értéke 2008 óta folyamatosan és jelen-
tősen csökken. Tekintettel a baleseti statisztikák javulására, illetve
a kárgyakorítások folyamatos csökkenésére, a tartalékok csökke-
nése még akkor is indokolt lehet, ha figyelembe vesszük, hogy a
kgfb függőkár-tartalék rendkívül lassú kifutású. A Felügyelet ál-
tal a függőkár-tartalékok szintjének, illetve prudenciátöbbletének
mérésére kifejlesztett, a tartalékok bázis szintre hozott érté-
kén alapuló modell ([http://www.pszaf.hu/data/cms2334580/
kgfb_tartalekszint_konzultacio_j.pdf](http://www.pszaf.hu/data/cms2334580/kgfb_tartalekszint_konzultacio_j.pdf)) alapján azonban a tartalék
prudenciátöbblete 2008 óta csökken: a legfrissebb eredmények
alapján a 2008. évi (bruttó) 34%-ról 20%-ra. Ez ugyan a tavalyi
26%-os értékhez képest is jelentős visszaesés, azonban a tarta-
lékok így is nagy valószínűséggel elégésesek lesznek: összpiaci
szinten várhatóan a függőkár-tartalék kb. egyötöde fog a kárkifi-
zetéseken felül fölszabadulni.

2013. július 31.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés a biztosítók 2012. évi kötelező gépjármű-felelős-
ségbiztosítási adatai alapján](#)

[Kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás \(KGFB\) adatok idősorá-
nak frissítése a 2012. végi adatokkal](#)

Gyorselemzés – 2013. II. negyedéves pénztári adatok

Az önkéntes nyugdíjpénztárak taglétszáma tovább csökkent, a korábbi időszakokhoz hasonlóan az új belépők elmaradása következtében, miközben a kezelt vagyon gyakorlatilag változatlan maradt a második negyedévben. A költségalkalmazkodás ellenére az önkéntes nyugdíjpénztári szektor ismét veszteségesen működött. A korábbi trenddel ellentétben az egészségpénztárak taglétszámának lemorzsolódása az I. negyedév után 2013 második negyedévében is folytatódott. A magánnyugdíjpénztári szektort a korábbi trendek fennmaradása jellemezte.

Az önkéntes nyugdíjpénztárak június 30-i 1 211 551 fős taglétszáma 5 882 fővel volt alacsonyabb az első negyedéves záró-taglétszámnál. A 0,48%-os csökkenés megfelelt az elmúlt negyedévekben tapasztalt átlagos lemorzsolódási ütemnek. A taglétszámváltozást továbbra is az új belépők számának jelentős elmaradása okozta: a 2013 második negyedévében újonnan belépett 6 273 fő lényegesen alacsonyabb az előző nyolc negyedév 11 682 fős átlagánál, és a legalacsonyabb értéknek számít 2002 első negyedéve óta.

Az önkéntes nyugdíjpénztári szektor 2013 második negyedévében is veszteségesen működött, annak ellenére, hogy a működési célú költségek és ráfordítások 2013 második negyedévében 8,5%-kal voltak alacsonyabbak az előző negyedévinél. A költségalkalmazkodás a pénztári alkalmazottaknak kifizetett bérek, illetve az adminisztrációs feladatokat ellátó szervezeteknek fizetett díjak esetében valósult meg. Ezzel az első félévi költségek 12,9%-kal maradtak el 2012 hasonló időszakától, míg az első féléves működési bevételek 12,2%-kal csökkentek 2012 azonos időszakához viszonyítva, így a működési veszteség 16,4%-kal mérséklődött ebben az időszakban.

Az állampapírpiazi, illetve részvénytőzsi folyamatokkal összhangban az önkéntes nyugdíjpénztárak június 30-i 935,7 Mrd Ft-os kezelt vagyona gyakorlatilag szinten maradt (március 31-én 937,1 Mrd Ft volt). A második negyedévben a befektetési jegyek részaránya 1,3 százalékponttal csökkent, míg a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, azaz a kötvények részaránya 0,8%-kal nőtt.

A korábbi trenddel ellentétben az egészségpénztárak taglétszáma a második negyedévben is csökkent: a június végi 1 027 470 fős taglétszám 0,2%-kal alacsonyabb a március végénél. Az

alacsonyabb taglétszámot a tagdíj nemfizetés miatt kizárt tagok magas száma (5561 fő) magyarázza, amely alapvetően egy intézményhez köthető. Emellett az új belépők száma viszonylag alacsony a második negyedévben újonnan belépett 13 084 fő 37,8%-kal marad el 2012 hasonló időszakához és hasonló mértékben a hosszútávú, 21 ezer körüli átlaghoz képest.

Az egészségpénztárak második negyedéves tagdíjbevétele a munkáltatói hozzájárulások csökkenése következtében 12,2%-kal alacsonyabb az előző év hasonló időszakáénál, míg az év elejétől kumuláltan nézve a csökkenés 11,2%. A működési költségek stagnálnak, a szolgáltatási kiadások alakulásában pedig a gyógyszer és a gyógyászati segédeszközök vannak többségben, 78%-os részaránnyal.

A magánnyugdíjpénztárak taglétszáma a március végi 67 923 főről június végére 63 755 főre, a működő magánnyugdíjpénztárak száma 10-ről 9-re csökkent csökkent, és ezek közül kettő végelszámolás alatt áll. Ezzel szemben a magánnyugdíjpénztárak vagyona a márciusi végi 183 Mrd Ft-ról június végére 187 Mrd Ft-ra növekedett, elsősorban a kedvező tőkepiaci folyamatoknak köszönhetően. A várakozásoknak megfelelően a magánnyugdíjpénztári szektort a második negyedévben is negatív működési eredmény jellemezte. Az első féléves 0,42 Mrd Ft-os működési veszteség az előző év hasonló időszakában mértnek a kétszerese, és megközelíti a 2012. egészében keletkezett 0,47 Mrd Ft-ot.

2013. augusztus 23.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2013. II. negyedéves pénztári adatok](#)

[Pénztári szektor idősorai \(frissítve a 2013. II. negyedévi adatokkal\)](#)

Összefoglaló a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú 2013. II. negyedéves hatósági tevékenységéről

A Felügyelet a piaci átláthatóság növelése érdekében negyedévente közzéteszi a pénzügyi szolgáltatókhoz benyújtott ügyfélpanaszok szektorszerűtől összesítését.

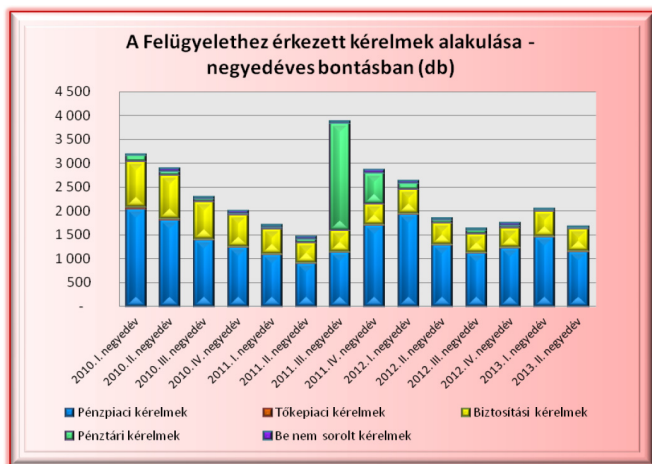
A Felügyelet fogyasztóvédelmi célú [2013. II. negyedéves hatósági tevékenységét bemutató összefoglaló](#) I. fejezete tartalmazza a Felügyelethez érkezett fogyasztói kérelmeket, melyeket a Felügyelet hatósági eljárásban vizsgál meg, valamint az Ügyfélszolgálathoz érkezett és közvetlenül megválaszolt megkereséseket. A II. fejezet a Felügyelet fogyasztóvédelmi hatósági eljárásairól, vizsgálati tapasztalatairól ad áttekintést.

I. A FELÜGYELETHEZ BENYÚJTOTT FOGYASZTÓI KÉRELMEK ALAKULÁSA

Fogyasztói kérelmek azok a jogszabályban meghatározott tartalmi és formai szempontoknak megfelelő kérelmek, amelyeket a Felügyelet hatósági fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgál, és amely révén ellenőrzi, hogy az ágazati jogszabályokban meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezéseknek megfelel-e a kérelemmel érintett pénzügyi szervezet tevékenysége. A megkeresések azok az Ügyfélszolgálathoz érkezett beadványok, e-mailek, telefonos és személyes érdeklődések, amelyek nem vizsgálhatók hatósági eljárás keretében, valamint amelyek célja általános tájékozódás, illetve információkérés a Felügyeletről.

1. A FOGYASZTÓI KÉRELMEK ALAKULÁSA

1. ábra

2013. II. negyedévében a Felügyelethez összesen 1 665 darab fogyasztói kérelem érkezett.

A **negyedéves bontásban** részletezett számadatok a mellékletben található I. táblázatban tekinthetők meg.

Megfigyelhető, hogy a pénzügyi kérelmek száma a múlt év azonos időszakához viszonyítva mintegy 11 %-kal, 2013. I. negyedévéhez képest pedig 20 %-ot meghaladóan csökkent. A

pénzügyi kérelmek részaránya még mindig a legjelentősebb: az összes kérelem közel 70 %-át teszi ki.

A **biztosítói szektort** érintő kérelmek az összes kérelem negyedét foglalják magukba. A tőkepiaci szektorra érkező kérelmek darabszáma, illetve aránya már hosszú ideje nem képvisel jelentős súlyt. A pénztári szektort érintő kérelmek száma és aránya az elmúlt negyedévek során erőteljesen visszaesett, és jelenleg már marginálisnak tekinthető.

2013. II. negyedévére vonatkozóan a fogyasztói kérelmek megoszlását – összehasonlítva az előző negyedév és az előző év hasonló időszakának adataival – az alábbi táblázat foglalja össze:

1. táblázat A Felügyelethez érkezett fogyasztói kérelmek szektorok közötti megoszlása

Szektor	2012. II. negyedév		2013. I. negyedév		2013. II. negyedév		2013. II. né. / 2013. I. né.	2013. II. né. / 2012. II. né.
	darab	megoszlás	darab	megoszlás	darab	megoszlás	%	%
Pénzügyi	1 280	69,5%	1 455	71,1%	1 143	68,6%	78,6%	89,3%
Tőkepiaci	18	1,0%	21	1,0%	26	1,6%	123,8%	144,4%
Biztosítási	448	24,3%	516	25,2%	461	27,7%	89,3%	102,9%
Pénztári	62	3,4%	34	1,7%	16	1,0%	47,1%	25,8%
Be nem sorolt kérelmek	33	1,8%	20	1,0%	19	1,1%	95,0%	57,6%
Összesen	1 841	100,0%	2 046	100,0%	1 665	100,0%	81,4%	90,4%

2. ábra

2013. augusztus 15.

Kapcsolódó anyagok

[Fogyasztóvédelmi kockázati jelentések](#)

[Összefoglalók a Felügyelet fogyasztóvédelmi célú hatósági tevékenységéről](#)

[Fogyasztói kérelmek és ügyfélszolgálati megkeresések időszora \(2010-től\)](#)

[2010-től készült statisztikai összefoglalók](#)

[Szektorszerű intézményi panaszstatisztika](#)

Figyelemfelhívás a fogyasztók számára a tranzakciós illetékek kapcsolatban

A pénzügyi tranzakciók után fizetendő illeték mértéke 2013. augusztus 1-jétől megváltozott, a PSZÁF „kérdés-felelet” formában összegyűjtötte a legfontosabb tudnivalókat.

2013. január 1-jétől a készpénzfelvétel, kártyás vásárlás, átutalás és egyes további fizetési műveletek után a pénzügyi szervezeteknek tranzakciós illetéket kell fizetniük, melynek mértéke 2013. augusztus 1-jétől megváltozott.

Az illetéket a pénzügyi szervezetek kötelesek megfizetni, ugyanakkor lehetőségük van arra, hogy – szigorú törvényi feltételek betartása mellett – azt díjaik, költségeik emelésével az ügyfelekkel szemben érvényesítsék, azaz a fogyasztókra terheljék át.

A díjak, költségek megemelésére akkor van lehetőség, ha a szerződés a módosítás feltételeit tartalmazza, és e feltételek között szerepel a jogszabályváltozás, a pénzügyi szervezetet terhelő közteher áthárítása, továbbterhelése miatti egyoldalú szerződésmódosítás lehetősége.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) kiemelt figyelemmel kíséri a piaci szereplők díjmelési gyakorlatát, melynek eredményeként a közelmúltban több jogszabálysértő intézménnyel szemben alkalmazott – jogszerűtlen díjmódosítás miatt – fogyasztóvédelmi szankciót, és egyben kötelezte az érintett intézményeket, hogy a jogtalanul beszedett díjakat fizessék vissza az ügyfeleknek.

Fontos, hogy az ügyfelek legyenek tisztában azzal, hogy a tranzakciós illeték áthárítása révén a szerződéseikben kikötött díjak, költségek mértéke emelkedhet.

A PSZÁF mindezek kapcsán az alábbi szempontokra hívja fel a fogyasztók figyelmét:

- Az ügyfél számára egyoldalú kedvezőtlen szerződésmódosítás előtt 2 hónappal a pénzügyi szervezeteknek értesíteniük kell Önt a díjmódosulásról, illetve 15 nappal annak hatályba lépése előtt hirdetményben kell közzétenniük a módosított díjakat. Kísérje figyelemmel a díjhírdetést és a díjak módosítását!
- Érdemes a díjak mértékét összehasonlítani más szolgáltató termékeivel és azok kondícióival! Ebben segítségére lehet a PSZÁF honlapján található [bankszámlaválasztó program](#), mely a mindenkor aktuális díjakat tartalmazza.
- Ha Ön nem fogadja el a díjmódosítást, a szerződést díjmentesen felmondhatja!
- A PSZÁF [bankváltásról szóló kiadványa](#) ismerteti a bankváltás folyamatát és hasznos tippeket ad ahhoz. Ismerje meg, mit tehet, ha bankot szeretne váltani!
- Az Ön bankolási szokásaihoz jobban illeszkedő feltételek esetén éves szinten akár több ezer forintot is megtakaríthat.

A tranzakciós illetékről bővebb információt talál a PSZÁF által a téma kapcsán összegyűjtött [gyakori kérdésekben és válaszokban](#).

2013. augusztus 7.

[Figyelemfelhívás a fogyasztók számára a tranzakciós illetékek kapcsolatban](#)

A PSZÁF két legújabb fogyasztóvédelmi kiadványa az otthonteremtési lehetőségeket helyezi a középpontba

Az Otthonteremtési lehetőségek állami támogatással és a Lakáscélú előtakarékoskodás állami támogatással című kiadványok érhetők el a PSZÁF és valamennyi bank ügyfélszolgálatán.

A fogyasztók pénzügyi tudatosságának erősítése céljából a Felügyelet újabb fogyasztóvédelmi tájékoztatókat adott ki. A máától elérhető kiadványok a lakásvásárlás és korszerűsítés előtt álló fogyasztók segítségére lehetnek a döntések mérlegelése során. Az Otthonteremtési lehetőségek állami támogatással című 4 oldalas tájékoztató az állami kamattámogatásos konstrukciókat ismerteti és tippekkel szolgál az otthonteremtéshez, fészekrakáshoz. A 2 oldalas Lakáscélú előtakarékoskodás állami támogatással címet viselő kiadvány az államilag támogatott lakás-takarékpénztári, megtakarítási és egyben hitellehetőséget helyezi a fókuszba. A kiadványok a PSZÁF és valamennyi bank ügyfélszolgálatán érhetők el.

Kapcsolódó anyagok

[Otthonteremtési lehetőségek állami támogatással - 2013. július](#)

[Lakáscélú előtakarékoskodás állami támogatással - 2013. július](#)

A Bizottság egységes szanálási mechanizmust javasol a bankunió számára

Az Európai Bizottság július 10-én előterjesztette a bankunió egységes szanálási mechanizmusára vonatkozó javaslatát.

A mechanizmus az egységes felügyeleti mechanizmust ([IP/12/953](#)) egészítené ki, amelynek 2014 végén történő életbe lépése után az euróövezetben és a bankunióhoz csatlakozó más tagállamokban levő bankok az Európai Központi Bank (EKB) közvetlen felügyelete alá fognak tartozni. Az egységes szanálási mechanizmus biztosítja majd, hogy ha az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő bankok – a megerősített felügyelet ellenére is – súlyos nehézségeket tapasztalnak, szanálásuk hatékonyan kezelhető legyen, és minimális költségekkel járjon az adófizetőkre és a reálgazdaságra nézve.

José Manuel Barroso, a Bizottság elnöke kijelentette: „Ezzel a javaslattal a bankunió összes alkotóeleme terítékre került, segítségükkel szilárdabb alapokra helyezzük az ágazatot, helyreállítjuk a bizalmat és megszüntetjük a pénzügyi piacok töredezettségét. Az euróövezetben és a részvételi szándékukat jelző más tagállamokban működő bankok közös európai felügyeletéről már sikerült megállapodásra jutnunk. Ezt a mai javaslat a csődközelben helyzetbe kerülő bankok kezelésére vonatkozó erős és integrált egységes rendszerrel egészíti ki. A jövőbeni bankcsődök kockázatát nem küszöbölhetjük ki, azonban az egységes szanálási mechanizmusnak és a Szanálási Alapnak köszönhetően a jövőben maguk a bankok – nem pedig az európai adófizetők – viselik majd a veszteségek terhét.”

Michel Barnier, a belső piacért és a szolgáltatásokért felelős biztos a következőképpen nyilatkozott: „Szemtanúi voltunk, hogy a bankválságok milyen sebességgel képesek átterjedni a határokon, negatív bizalmi spirált előidézve az euróövezet egészében. Azt is láttuk, hogy egy nagy, több országban tevékenykedő bank összeomlása nyomán milyen összetett és zavaros helyzet alakulhat ki: a Dexia szanálása nem követendő példa. Olyan rendszerre van szükségünk, amely gyors és hatékony döntéseket eredményez anélkül, hogy bármilyen kétség merülne fel az államháztartásra gyakorolt hatásokkal kapcsolatban, és amelynek szabályai biztosságot teremtenek a piacokon. Ez a lényege az egységes szanálási mechanizmusra vonatkozó mai javaslatnak: a felügyelet és a szanálás központi összehangolása, és ezzel egyidejűleg az összes érintett nemzeti szereplő bevonása, valamint a megfelelő szanálási finanszírozási források biztosítása, amik együttesen lehetővé teszik a bankválságok hatékonyabb kezelését a bankunióban, továbbá hozzájárulnak az államadósság-válságok és a nehéz helyzetben levő bankok közötti összefüggés megszüntetéséhez.”

Az egységes felügyeleti mechanizmus megerősített felügyeleti kerete csakúgy, mint a szigorúbb prudenciális követelmények (lásd [MEMO/13/272](#)) előmozdítják majd a bankok biztonságosságát. Annak kockázata azonban, hogy egy bank súlyos likviditási problémákkal vagy fizetőképességi gondokkal szembesül-

jön, soha nem zárható ki teljes mértékben. A bankfelügyeletet és a szanálást ugyanazon a központi szinten kell összehangolni és végrehajtani, hogy ezáltal kordában lehessen tartani a bizonytalanságot, és meg lehessen előzni, hogy a bankstromok az euróövezet más részeit is megfertőzzék.

Az egységes szanálási mechanizmus keretében a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó, hamarosan elfogadásra kerülő eljárásjogi szabályokat (lásd: [IP/12/570](#)) fogják alkalmazni a bankunióban. Az EU Pénzügyminiszteri Tanácsa június 27-én megállapodásra jutott az új szabályokkal kapcsolatos általános megközelítésről ([MEMO/13/601](#)), az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága pedig május 20-án elfogadta erről szóló **jelentését**. A Tanács és az Európai Parlament hamarosan megkezdí a tárgyalásokat, és őszig várhatóan megállapodás születik a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvről.

Az egységes szanálási mechanizmus a következőképpen működne:

- Az EKB – mint felügyeleti szerv – jelzi, ha az euróövezetben vagy a bankunióban részt vevő valamely tagállamban letelepedett banknak súlyos pénzügyi nehézségei támadnak, és szanálásra van szükség.
- Az EKB, az Európai Bizottság és az illetékes (az adott bank székhelye, illetve bankfiókjai és/vagy leányvállalatai szerinti) nemzeti hatóságok képviselőiből álló Egységes Szanálási Testület előkészíti a bank szanálását. A Testület széles hatáskörökkel rendelkezik a bankszanálás mikéntjének elemzése és meghatározása tekintetében: eldönti, mely eszközöket alkalmazzák, és hogyan vonják be az Európai Szanálási Alapot. A nemzeti szanálási hatóságokat szorosan bevonják ebbe a munkába.
- A Bizottság az Egységes Szanálási Testület ajánlása vagy saját kezdeményezése alapján dönt a bank szanálás alá helyezéséről és ennek időpontjáról, továbbá meghatározza a szanálási eszközök és az Alap felhasználásának keretét. A végső döntés jogi okokból nem hárulhat a Testületre.
- A szanálási terv végrehajtásáért a nemzeti szanálási hatóságok felelősek az Egységes Szanálási Testület felügyelete alatt.
- Az Egységes Szanálási Testület felügyeli a szanálást. Nyomon követi, hogy a nemzeti szanálási hatóságok által nemzeti szintű végrehajtást, és amennyiben valamely hatóság nem tenne eleget a határozatban foglaltaknak, közvetlenül a bajban levő bankoknak is címezhet végrehajtási utasításokat.
- Egységes Bankszanálási Alapot hoznak létre, amely az Egységes Szanálási Testület irányítása alá tartozik, és biztosítja a középtávú finanszírozási források hozzáférhetőségét a banki szerkezetátalakítások során. Az Alapot a bankszektor hozzájárulásaiból finanszírozzák, amelyek

a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv tervezetének megfelelően az euróövezeti és a bankunióban részt vevő tagállamok nemzeti szanálási alapjai helyébe lépnek.

A Bizottság szerepe a bankszanálás kezdeményezésére és a szanálási keretre vonatkozó döntés meghozatalára korlátozódik. Ezáltal biztosított az összhang az egységes piaccal és az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokkal, továbbá megmarad a mechanizmus egészének függetlensége és elszámoltathatósága.

Az Európai Tanács június 27–28-i ülésén az uniós vezetők célul tűzték ki, hogy 2013 végéig megállapodnak a mechanizmusról, hogy azt még a jelenlegi, 2014-ben véget érő európai parlamenti ciklus alatt elfogadhassák. Ez lehetővé tenné, hogy a mechanizmust 2015 januárjától alkalmazzák a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvvel együtt.

Az új szabályok hatályba lépéséig a bankválságokat továbbra is a nemzeti rendszereknek megfelelően kezelik. Ezek a rendszerek azonban egyre közelítenek majd a szanálás elfogadott elveihez, vagyis ahhoz, hogy a bankok veszteségeit az adófizetők helyett a részvényesekre és a hitelezőkre hárítsák. Ez egyrészt a bankoknak nyújtott állami támogatás ma elfogadott, felülvizsgált irányelvei (lásd: [IP/13/672](#)), másrészt a bankoknak az [Európai Stabilitási Mechanizmus](#) keretében történő közvetlen feltőkésítésére vonatkozó lehetőség révén érhető el. Mindkét esetben megfelelő tehermegosztásra van szükség a bank magánbefektetői között – ez a nemzeti forrásokból és az Európai Stabilitási Mechanizmus forrásaiból nyújtott állami támogatás feltétele.

HÁTTÉR-INFORMÁCIÓK

A Bizottság a [bankunió kiépítését eredményező ütemtervről szóló közleményben](#) (2012. szeptember), illetve a [valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezetében](#) (2012. november) jelentette be az egységes szanálási mechanizmust.

Az Európai Tanács 2012 decemberében felismerte az egységes szanálási mechanizmus létrehozásának szükségességét a bankunió belül működő egységes felügyeleti mechanizmus kiegészítéseként. 2013 márciusában egy sor intézkedés révén kötelezettséget vállalt a bankunió kiteljesítésére, és megerősítette, hogy az egységes szanálási mechanizmusra vonatkozó bizottsági javaslatot elsőbbséget élvező kérdésként kell megvizsgálni abból a célból, hogy még a jelenlegi európai parlamenti ciklus 2014-es vége előtt elfogadják azt.

Az Európai Parlament következetesen kiállt a bankszanálás finanszírozási forrásainak fokozottabb összehangolása mellett, és a [2013. június 13-án elfogadott állásfoglalásban](#) felszólította a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül fogadja el az egységes szanálási mechanizmus létrehozásáról szóló javaslatot.

2013. július 10.

[A Bizottság egységes szanálási mechanizmust javasol a bankunió számára](#)

A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó új szabályok

Az Európai Bizottság 2013. július 24-én a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó új szabályokat fogadott el, amelyek a fogyasztóknak és a kiskereskedőknek kedveznek.

Annak érdekében, hogy az uniós pénzforgalmi piacot az egységes piac lehetőségeihez igazítsa és támogassa az uniós gazdaság növekedését, az Európai Bizottság jogszabálysomagot fogadott el, amely tartalmaz

- egy új pénzforgalmi irányelvet, valamint
- egy rendelettervezetet a kártyaalapú fizetési műveletekhez kapcsolódó bankközi díjakról.

Michel Barnier, a belső piacért és a szolgáltatásokért felelős biztos a következőképpen nyilatkozott: „Az EU pénzforgalmi piaca jelenleg széttagolt és drága – költségei évente az uniós GDP több mint 1%-át, azaz 130 milliárd eurót emésztene fel, amit gazdaságunk nem engedhet meg magának. Javaslataink révén az internetes fizetések mind a kiskereskedők, mind pedig a fogyasztók számára biztonságosabbá és olcsóbbá válnak – ezáltal ösztönözzük a digitális egységes piacot. A bankközi díjak változtatása pedig egy jelentős, a nemzeti pénzforgalmi piacok közötti korlátot számol fel és véget vet e díjak indokolatlanul magas szintjének.”

Joaquín Almunia alelnök hozzátette: „A kiskereskedők által fizetett bankközi díjak végső soron a fogyasztók számláját terhelik. Nem elég, hogy a fogyasztók általában nincsenek ennek tudatában, a különböző jutalmazási rendszerekkel még ösztönzik is őket arra, hogy a bankjuknak legnagyobb bevételt generáló

kártyákat használják. A bankközi díjaknak felső határt szabó rendelet – a trösztellenes szabályok végrehajtását kiegészítve – megakadályozza a túlzottan magas díjak határokon átnyúló viszonylatban történő alkalmazását. Ezáltal egyenlő versenyfeltételeket biztosítunk a pénzforgalmi szolgáltatóknak, új piaci szereplők számára válik lehetővé a piacra lépés és az innovatív szolgáltatások nyújtása. Egyúttal a bankoknak fizetendő alacsonyabb díjaknak köszönhetően a kiskereskedők számottevő összegeket tudnak megtakarítani, a fogyasztók számára pedig az alacsonyabb kiskereskedelmi árak jelentenek előnyt.”

A felülvizsgált pénzforgalmi irányelv számos fontos új elemet és javítást vezet be az EU pénzforgalmi piacain:

- Megkönnyíti és biztonságosabbá teszi az alacsony költségű internetes pénzforgalmi szolgáltatások használatát azzal, hogy az irányelv hatályát kiterjeszti az új, úgynevezett fizetéskezdeményezési szolgáltatásokra. Ez utóbbiak olyan szolgáltatások, amelyek a kereskedő és a vevő bankja között működnek, és hitelkártya használata nélkül, olcsó és hatékony elektronikus fizetést tesznek lehetővé. Mostantól ezekre a szolgáltatókra is ugyanazok a magas színvonalú szabályozási és felügyeleti standardok vonatkoznak, mint minden más pénzforgalmi intézményre. Ezzel egyidejűleg a bankoknak és minden más pénzforgalmi szolgáltatóknak meg kell erősítenie az online

tranzakciók biztonságát: a fizetésekhez szigorú ügyfél-azonosítást kell kapcsolniuk.

- A fogyasztók védettebbek lesznek a csalással, az esetleges visszaélésekkel és fizetési incidensekkel szemben (pl. a vitatott és a helytelenül végrehajtott fizetési műveletek esetében). A fogyasztók csupán igen korlátozott mértékű – legfeljebb 50 eurónyi (szemben a jelenlegi 150 euróval) – veszteséget lennének kénytelenek viselni a nem engedélyezett kártyás fizetések esetén.
- A javaslat az Európán kívülre történő készpénz- és egyéb átutalások, valamint a nem uniós pénznemben történő fizetések esetében kibővíti a fogyasztói jogokat.
- Elősegíti új piaci szereplők megjelenését és innovatív mobiltelefonos és internetes fizetési megoldások kidolgozását Európában, ezáltal javítva világviszonylatban az EU versenyképességét.

A felülvizsgált pénzforgalmi irányelvvel kombinálva a bankközi díjakról szóló rendelet a fogyasztói betéti kártyákon és hitelkártyákon alapuló tranzakciók bankközi díjaira felső korlátot vezet be, és e kártyatípusok esetében megtiltja a pótdíjakat. A pótdíj az a felár, amelyet egyes kereskedők a kártyás fizetés után számítnak fel, jellemzően kiszabásra kerül például repülőjegy vásárlásakor. Ha a fogyasztói kártyákhoz kapcsolódó bankközi díjakra felső korlát van érvényben, az jelentősen csökkenti a kiskereskedőknél kártyás tranzakciók esetében felmerülő költségeket, ezáltal indokolatlanná válik a pótdíj felszámítása.

Egy 22 hónapos, átmeneti időszak során felső korlát lesz érvényben a betéti és hitelkártyás, határokon átnyúló fizetési műveletek után kiszabott bankközi díjakra – vagyis azokban az esetekben, ha a fogyasztó más országban használja kártyáját vagy ha a kiskereskedő egy másik országban vesz igénybe bankot. Az átmeneti időszakot követően a korlát a belföldi tranzakciókra is alkalmazandó lesz. A korlát mértéke a betéti kártya esetében a tranzakció 0,2%-a, a hitelkártya esetében 0,3%-a. Ezeket a szinteket a versenyhatóságok már számos, MasterCard, Visa, illetve Cartes Bancaires márkájú kártyával lebonyolított művelet esetében jóváhagyták. A korlát hatályán kívül eső kártyák esetében (ezek többnyire vállalkozások vagy háromszereplős fizetési modellek részére kibocsátott kártyák, mint pl. az American Express és a Diners) a kiskereskedők számíthatnak fel pótdíjat vagy elutasíthatják e kártyák elfogadását. Ily módon az e drága kártyák által okozott költségek közvetlenül átháríthatók azokra, akik a kártya előnyeit élvezik, nem kell minden költséget a fogyasztóknak viselniük.

A kiskereskedőknél a kártyás fizetés elfogadása kapcsán felmerülő költségek részét képezik a bankközi díjak is – ezeket végső soron, a magasabb kiskereskedelmi árak révén a fogyasztók fizetik meg. Ez a költség a fogyasztók számára láthatatlan, de évente több tíz milliárd eurós költséget okoz a kiskereskedőknek és végső soron a fogyasztóknak. A bankközi díjak szintje tagállamonként számottevő eltéréseket mutat, ez egyrészt arra utal, hogy nincs mögöttük világos indoklás, másrészt viszont jelentős korlátot képez a nemzeti pénzforgalmi piacok között. A bankközi díjak felső korlátjának bevezetése csökkenti a kiskereskedők és a fogyasztók költségeit, és elősegíti egy uniós szintű pénzforgalmi piac létrehozását. Ez várhatóan ösztönzi majd az innovációt is, és nagyobb mozgásteret biztosít a pénzforgalmi szolgáltatók számára új szolgáltatások nyújtásához.

HÁTTÉR-INFORMÁCIÓK

Az uniós pénzforgalmi keret, különösen pedig a pénzforgalmi irányelv felülvizsgálata, valamint a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről szóló bizottsági zöld könyvre (lásd: [IP/12/11](#)) 2012-ben adott válaszok vezettek ahhoz a következtetéshez, hogy további intézkedésekre és a szabályozás aktualizálására, többek között a pénzforgalmi irányelv kiigazítására van szükség. Ez elősegítené, hogy a pénzforgalmi keret jobban szolgálja egy hatékony európai pénzforgalmi piac szükségleteit, teljes mértékben hozzájárulva egy, a versenyt, az innovációt és a biztonságot ösztönző pénzforgalmi környezethez. A Bizottság a második egységes piaci intézkedéscsomagban ugyancsak kulcsfontosságú intézkedésként azonosította a kiskereskedelmi fizetések jogszabályi keretének korszerűsítését.

Ez a csomag az európaiak vásárlási és fizetési szokásaiban bekövetkezett főbb változásokra reagál. Az EU-ban csaknem minden számlatulajdonos rendelkezik betéti kártyával, 40%-uknak pedig van hitelkártyája is. Az uniós polgárok 34%-a már vásárolt az interneten, és több mint 50%-uk rendelkezik okostelefonnal, amely hozzáférést biztosít számukra a mobiltelefonos fizetések világához. Egyes gazdasági ágazatok – például a közlekedési ágazat – pedig már most is az interneten bonyolítják értékesítéseik túlnyomó többségét.

Ezzel egyidejűleg a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések uniós piaca továbbra is széttagozott és jelentős kihívásokkal kénytelen szembenézni, amelyek akadályozzák további fejlődését és visszafogják az EU növekedési potenciálját. E kihívások közé tartozik a fizetésekhez kapcsolódó, fogyasztók, illetve kiskereskedők által viselt költségek eltérő szintje, a műszaki infrastruktúra terén tapasztalható különbségek, valamint az a tény, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók képtelenek megegyezni az egységes technikai standardok végrehajtásáról.

Emellett, miközben a kártyás fizetés egyre elterjedtebbé válik, a bankközi díjak továbbra is fennálló üzleti modellje (amelyben a bankok minden egyes kártyás fizetés után díjat fizetnek egymásnak) a magas bankközi díjakat ösztönzi és kihat a kiskereskedők költségeire, végső soron pedig a fogyasztók által megfizetett árakra. Mindezeket túl az új szereplők piacra lépését is akadályozza.

2013. július 24.

[A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó új szabályok a fogyasztóknak és a kiskereskedőknek kedveznek](#)

Tájékoztató az európai szociális vállalkozási alapokról és az európai kockázatitőke-alapokról szóló rendeletekről

2013. július 22-től az Európai Unió valamennyi tagállamában, így Magyarországon is közvetlenül alkalmazandóak az európai szociális vállalkozási alapokról (European Social Entrepreneurship Fund/EuSEF) és az európai kockázatitőke-alapokról (European Venture Capital Funds/EuVECA) szóló, az Európai Parlament és a Tanács által kiadott rendeletek.

A rendeletek az egységes belső piaci intézkedéscsomag (Single Market Act) részét képezik, melynek egyik célja a kis- és középvállalkozások (KKV-k) pénzügyi forráshoz jutásának elősegítése.

Az európai szociális vállalkozási alapokról szóló rendelet célja, hogy támogatást nyújtson a szociális vállalkozások piacának azáltal, hogy javítja az ilyen vállalkozásokat célzó befektetési alapok általi forrásbevonás eredményességét. A szociális vállalkozások szinte kivétel nélkül KKV-k, melyek elsősorban társadalmi, környezetvédelmi vagy közösségi célokat szolgálnak. A rendelet alapján csak azok az alapok használhatják az „európai szociális vállalkozási alap” elnevezést, amelyek tőkéjük legalább 70%-át a szociális vállalkozások támogatására fordítják, valamint egységes szabályok kerülnek megállapításra a minősített szociális vállalkozási alapok számára az általuk felhasználható és elfogadható befektetési eszközökre vonatkozóan.

Az európai kockázatitőke-alapokról szóló rendelet célja a „kockázatitőke-alap” európai értelmezésének meghatározása, a kockázatitőke-alapok határokon átvitelő forrásbevonását előmozdító európai rendszer létrehozása, valamint az ilyen alapokat szabályozó egységes megközelítés kidolgozása. Az „európai kockázatitőke-alap” megjelölés alatt működő alapok mindegyike egységes szabályok és minőségi standardok szerint működik.

A rendelet kimondja, hogy azokat az alapokat kell minősített kockázatitőke-alapoknak tekinteni, amelyek tőkéjük legalább 70 %-át a vállalati fejlődés kezdeti szakaszában lévő kisvállalkozásokba fektetik.

Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete az európai szociális vállalkozási alapokról magyar és angol nyelven a következő linkekről érhetőek el:

- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:115:0018:0038:HU:PDF>
- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:115:0018:0038:EN:PDF>

Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete az európai kockázatitőke-alapokról magyar és angol nyelven a következő linkekről érhetőek el:

- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:115:0001:0017:HU:PDF>
- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:115:0001:0017:EN>

2013. augusztus 1.

[Tájékoztató az európai szociális vállalkozási alapokról és az európai kockázatitőke-alapokról szóló rendeletekről](#)

Szabályozástechnikai standard a pénzügyi konglomerátumokkal kapcsolatban

A három Európai Felügyeleti Hatóság (EBA, EIOPA, ESMA) Közös Bizottsága közzétette a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvben (FICOD) előírt számítási módszerek következetes alkalmazására vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetét (Regulatory Technical Standards - RTS). A fenti irányelv a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítási cégek és befektetési vállalkozások pénzügyi helyzetének értékelésére vonatkozik.

A szabályozástechnikai standardok meghatározzák a számítási módszerek megfelelő alkalmazását a pénzügyi konglomerátum szintjén előírt tőke meghatározása tekintetében. Az elvi alapok a következők: kiküszöbölni a többszörös tőkefelhasználást, a csoporton belüli sajáttőke (own funds) képzését, az átruházható és rendelkezésre álló sajáttőkét, valamint a fedezni a hiányt a pénzügyi konglomerátum szintjén, figyelembe véve a szektorokon átvitelő tőke meghatározását is.

A szabályozástechnikai standardok a felhasznált számítási módszerek harmonizálására törekednek a FICOD-ban előírt technikai számítási módszerek alapján. Ennek érdekében követik az említett alapelveket, illetve meghatározzák, hogy mely ágazati szabályok tartalmaznak ágazati sajáttőke és szolvencia követelményeket annak biztosítására, hogy a számításokban következetes módszerek kerüljenek alkalmazásra a különböző pénzügyi konglomerátum között.

JOGI ALAP

Az említett szabályozástechnikai standardtervezet (RTS) az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendeletének (2013. június 26.) (tőkekövetelmény-rendelet vagy CRR) 49(6) cikke, illetve az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve 21. cikkének módosítására irányuló, 2013. június 26-ai 2013/36/EU irányelve (tőkekövetelmény-irányelv vagy CRD IV) 150. cikkének felhatalmazása alapján került kidolgozásra.

A fenti cikkelyek elrendelik, hogy az Európai Felügyeleti Hatóságok a Közös Bizottságon keresztül dolgozzanak ki szabályozástechnikai standardtervezeteket (RTS) a 2002/87/EK irányelv 6(2) cikke alkalmazására vonatkozó feltételek figyelembevételével.

KÖZÖS BIZOTTSÁG

A **Közös Bizottság** egy 2011. január 1-én létrehozott együttműködési fórum, melynek célja, hogy erősítse az Európai Bankhatóság (EBA), az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatási Nyugdíj Hatóság (EIOPA) – együttesen a három Európai Felügyeleti Hatóság - közötti együttműködést.

A **három Európai Felügyeleti Hatóság** a Közös Bizottság keretében rendszeres és szoros együttműködést folytat, és biztosítja gyakorlataik összhangját. A Közös Bizottság főként a pénzügyi

konglomerátumok felügyelete, a számvitel és a könyvvizsgálat, az ágazatközi fejleményeknek, a kockázatoknak és sebezhetőségeknek a pénzügyi stabilitás érdekében végzett mikroprudenciális elemzései, a lakossági befektetési termékek, valamint a pénzmossás elleni küzdelem érdekében hozott intézkedések területein tevékenykedik.

2013. július 29.

[Az EBA, az EIOPA és az ESMA szabályozástechnikai standardot \(RTS\) tett közzé a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelv szerinti számítási módszerek következetes alkalmazására vonatkozóan](#)

EBA jelentés a kockázattal súlyozott eszközértékek számításának következetességéről

Az Európai Bankhatóság (EBA) kibocsátotta második időközi jelentését a kockázattal súlyozott eszközállomány (RWA) számításának hitelkockázatra vonatkozó szabályozási következetességéről a bankkönyvben.

A jelentés az EBA által végzett felülvizsgálat következő fázisának eredményeit illusztrálja. A felülvizsgálat az általában alacsony nemteljesítésű, ún. "low default" portfóliónak (LDP) minősített államok, intézmények és nagyvállalatok kockázattal súlyozott eszközértékeinek számítási következetességét veszi górcső alá. A cél az volt, hogy azonosítsák, és jobban megértsék a kockázattal súlyozott eszközértékek eredményeiben mutatkozó lényeges különbségek okát, eredetét olyan portfólióknál, amelyek a rendelkezésre álló adatok szűkössége miatt különös kihívást jelentenek a bankok számára. Az említett elemzés szoros összehangolva készült a Bázei Bizottság munkájával, mely a napokban tette közzé jelentése eredményeit.

AZ LDP FELÜLVIZSGÁLATÁNAK EREDMÉNYE

Az **első**, felülről lefelé haladó ("top down") elemzést követően, mely azonosította a különbség legnyilvánvalóbb okait, egy ún. benchmarking portfólió segítségével végzett összehasonlító elemzés jelentős különbségeket állapított meg a következők terén:

- Belső modellek alkalmazási köre LDP partnerekre vonatkozóan (például sztenderd megközelítés alkalmazása – tartós mentesítés és fokozatos bevezetés);
- Nemteljesítés valószínűsége (PD) és nemteljesítéskori veszteségráták (LGD) paraméterei valamely partnerrel szembeni azonos kitettség esetén;
- A nemteljesítés definíciója és a belső modellek kalibrálásához használt nemteljesítéskori ráta kiszámítása;
- Nemteljesítő eszközök kockázati súlyának és várható veszteségének számítása.

A **tanulmány** eltéréseket állapított meg a lejáratidő paramétereinek, illetve a nemteljesítéskori kitettség (EAD) kiszámításánál alkalmazott hitel egyenértékesítési (konverziós) tényező (CCF) paraméterei számítási módjaiban, valamint a bankok beszámolási gyakorlataiban.

Továbbá a jelentés arra is felhívta a figyelmet, hogy nehézséget okozhat az eredmények összehasonlításakor ha a bankok válasz-

tása alapján vagy felügyelet kérésére, minimális PD-ket, LGD-ket vagy többlettőkét használnak a belső modellek segítségével kiszámított kockázati súlyokhoz.

POLITIKAI OPCIÓK ÉS INTÉZKEDÉSEK

Míg a belső modellek használatakor a Bázei II szabályozási keretrendszerben eltérésekre lehet számítani a kockázati súlyok tekintetében, ezek némelyikét banki és felügyeleti gyakorlatok idézik elő. Ez a téma további vizsgálatot igényel. Az EBA a tőkekövetelmény-rendeletben (CRR) kapott felhatalmazása alapján, szabályozás- és végrehajtás-technikai standardok kidolgozása révén kezelni fogja az indokolatlan különbségeket.

Négy területet azonosítottak, ahol további munkára van szükség:

- Erősíteni kell a felügyeleti közzétételt és a banki átláthatóságot az RWA-val kapcsolatos információkra vonatkozóan. Az RWA-ra vonatkozó egyes információk részét képezik majd az átláthatósági vizsgálatnak, melyet az EBA várhatóan 2013. második félévében hajt végre;
- A bankoknak szigorúbbaknak kell lenniük a belső modelleik validációs és monitoring folyamatai során. Meg kell határozni, elő kell mozdítani, meg kell osztani a jó gyakorlatokat;
- Konkrét, LDP kérdésekkel foglalkozó további iránymutatások és technikai standardok kidolgozására van szükség, hogy fokozni lehessen a konvergenciát a felügyeleti értékelések és a bankok gyakorlata során;
- Benchmarkokat vagy korlátozásokat lehetne bevezetni egyes IRB kockázati paramétereket illetően a kockázati súlyok és a várható veszteségek indokolatlan eltéréseinek ellenőrzése és esetleges csökkentése érdekében, illetve a felügyelet és bankok paraméterbeli eltérésekkel kapcsolatos tudatosságának növelése végett.

A **jelentést kommentálva** Andrea Enria, az EBA elnöke a következőket mondta: „Ez fontos lépés az EBA által végzett vizsgálatok sorában, melynek célja, hogy az egész unión belül biztosítsa a következetes RWA-számítást. Egyes nemzeti felügyeleti

hatóságok már intézkedéseket foganatosítanak a fenti munka eredményei alapján. Az EBA megfelelő módon közzé fogja tenni az RWA-val kapcsolatos információkat, és összehangolja a további munkát a tőke megfelelésre vonatkozó kockázatterékeny intézkedések iránti piaci bizalom helyreállítása érdekében.”

2013 végére az EBA várhatóan befejezi a kereskedelmi könyvre vonatkozó piaci kockázat benchmarkingot, valamint közzéteszi a KKV-kra és az ingatlan jelzáloghitelekre vonatkozó kockázati súlyok felülvizsgálatát.

AZ LDP FELÜLVIZSGÁLAT MÓDSZERTANA

Az LDP portfóliók felülvizsgálata a hipotetikus portfólióra épül (HPE), melyet 2012 második félévében folytatott le az EBA. A vizsgálat 13 EU tagállam 35 bankjára terjedt ki, melynek során az EBA a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert alkalmazta.

A hipotetikus portfólió célja, hogy lehetővé tegye az IRB paraméterek – nemteljesítési valószínűség (PD) és nemteljesítéskori veszteségráta (LGD) – és az azok szerint számított kockázati súlyok közvetlen összehasonlítását közös partnerek esetében,

amelyek nem alárendelt, fedezetlen kitettségeket ((hipotetikus kitettségeket) vállalnának. A vizsgálatban résztvevő bankokat arra is felkérték, hogy adják meg ugyanezekre a partnerekre vonatkozóan a valós kockázati súlyokat és várható veszteségeket is (valós kitettségek). A hipotetikus és valós portfólió kitettségek közötti összehasonlító elemzés lehetővé tette, hogy az EBA megvizsgálja a kitettségek lejáratú idejének és hitelkockázat-mérőklésének hatását.

A hipotetikus portfóliót fontos minőségi információk, illetve a mintaként kiválasztott 12 bank körében folytatott kétoldali interjúk egészítették ki. Ezáltal az EBA jobban megismerhette a főbb gyakorlatokat, melyek hatással vannak a bankok IRB modelljének eredményére. Ezen kívül a paraméterekkel és a kockázati súlyokkal kapcsolatos adatgyűjtésre is sor került a teljes nagybefektetői - wholesale – kitettségekre (államokra, intézményekre, nagyvállalatokra és egyéb vállalatokra) vonatkozóan.

2013. augusztus 5.

[Az EBA közzétette második időközi jelentését a kockázattal súlyozott eszközértékek számításának következetességéről az európai bankok bankkönyveiben](#)

EBA adatszolgáltatási technikai standard utolsó tervezete

Az Európai Bankhatóság 2013. július 26-án publikálta honlapján a felügyeleti jelentési kötelezettségek Európai Bizottságnak benyújtott végső tervezetét.

Ezúton tájékoztatjuk a hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat, hogy az Európai Bankhatóság (European Banking Authority: továbbiakban EBA) 2013. július 26-án közzétette honlapján a felügyeleti jelentési kötelezettségek Európai Bizottságnak benyújtott végső tervezetét.

Az adatszolgáltatási végrehajtás-technikai standard (továbbiakban: ITS) a következőket tartalmazza:

- az ITS főszövegét, amely magában foglalja az adatszolgáltatás főbb követelményrendszerét (bevezetés, jelentési gyakoriságok, határidők stb.)
- az adatszolgáltatási táblákat és a kapcsolódó kitöltési útmutatókat,
- az adatmodellt,
- a validációs szabályokat.

Az adatszolgáltatási ITS a CRD IV és a CRR felhatalmazása alapján és annak előírásaival összhangban került kidolgozásra, amely jogszabályok angol és magyar nyelven megtalálhatók a következő elérési útvonalon:

- <http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:L:2013:176:SOM:EN:HTML>
- <http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:L:2013:176:SOM:HU:HTML>

A tervezetet az EBA megküldte az Európai Bizottságnak jóváhagyás céljából, amely elfogadás után az EU tagállamokban közvetlenül hatályosul.

2013 második félévében az ITS további részei, mint a nem teljesítő kitettségek, átstrukturált hitelek, valamint a fedezettel terhelt eszközök (asset encumbrance) szintén közzétételre kerülnek.

Fentiekben részletezett dokumentumok az EBA oldalán a következő elérési útvonalon megtalálhatók:

- <http://www.eba.europa.eu/-/eba-publishes-final-draft-technical-standards-on-supervisory-reporting-requiremen-4>

Budapest, 2013. július 29.

[Az Európai Bankhatóság közzétette az adatszolgáltatási végrehajtás-technikai standard utolsó tervezetét](#)

EBA technikai standardtervezetek a sajáttőkére és a hitelkockázat kiigazítására

Az Európai Bankhatóság (EBA) a mai napon publikálta a sajáttőkére vonatkozó végleges szabályozástechnikai standardtervezetét (RTS), a végleges végrehajtás-technikai standardtervezetét (ITS), valamint a hitelkockázat kiigazításra vonatkozó végleges szabályozástechnikai standardtervezetét (CRA).

Ezek a végleges RTS, illetve ITS tervezetek az egységes szabálykönyv részét fogják alkotni, melynek célja az EU bank-szektorán belüli szabályozási harmonizáció fokozása, és végső soron a tőke minőségének javítása.

SAJÁT TŐKÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI ÉS VÉGREHAJTÁS-TECHNIKAI STANDARDTERVEZETEK (RTS AND ITS ON OWNS FUNDS)

Az említett végleges RTS and ITS tervezetek a sajáttőke különböző területeit érintik. A sajáttőkére vonatkozó szabályozástechnikai standard I. része a különböző tőkeelemeket határozza meg, ideértve a következőket: elsődleges alapvető (CET1 capital) tőke, kiegészítő alapvető (Additional Tier 2) tőke, járulékos (Tier 2) tőke, levonások a különböző tőketípusokból, valamint a sajáttőkére vonatkozó átmeneti jogszabályok a szerzett jog szempontjából. Az értékesítésből származó nyereségre vonatkozó RTS (RTS on Gain on Sale) részletesebben meghatározza az értékesítésből származó nyereség fogalmát és kezelését, amelyet az alkalmazandó számviteli szabályok szerint az értékpapírosítási ügylet keretében, jövőbeni kamatjövedelemből eredő bármely sajáttőke (equity) növekedésként (vagy annak részeként) definiál. A sajáttőkére (own funds) vonatkozó szabályozástechnikai standard II. része részletesen meghatározza azon feltételeket, amelyek alapján az illetékes hatóságok meghatározhatják, hogy a tőkeszámítás szempontjából, az alkalmazandó nemzeti jog alapján elismert vállalkozástípus kölcsönös biztosítónak, szövetkezeti társaságnak, takarékpénztárnak vagy hasonló intézménynek minősül-e. Végezetül a sajáttőke (own funds) közzétételére vonatkozó végrehajtás-technikai standardtervezet (ITS on disclosure for own funds) középpontjában a közzétételi követelmények állnak, és az európai intézmények által tartott szavatoló tőkével kapcsolatos átláthatóságot igyekeznek javítani.

HITELKOCKÁZATI KIIGAZÍTÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI STANDARDTERVEZET (RTS ON CREDIT RISK ADJUSTMENT)

Az említett végleges RTS részletesen meghatározza az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások számítását a hitelkockázati sajáttőke-követelmények megállapítása érdekében. Ezért a szükséges számítás a hitelkockázati kiigazítás összegére szorítkozik, mely egyrészt a kizárólag a hitelkockázattal kapcsolatos veszteségeket tükrözi, másrészt csökkenti az intézmény elsődleges alapvető tőkéjét (CET1). Az említett RTS előre vetíti, hogy a szóban forgó hitelkockázati kiigazítást az általános hitelkockázati kiigazítások vagy az egyedi hitelkockázati kiigazítások keretében kell kiszámítani. Megadja a számítás szempontjából lényeges kritériumokat is, és néhány egyedi esetet részletesen is feldolgoz annak érdekében, hogy alkalmazásukat megkönnyítse az intézmények számára.

JOGI ALAP ÉS KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az említett végleges RTS és ITS az Európai Parlament és a Tanács hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, és a 648/2012/EU rendeletet (közismert nevén: tőkekövetelmény-rendelet vagy CRR) módosításáról szóló 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) alapján került kidolgozásra.

A végleges standardokat EU-szintű rendeletként történő jóváhagyás végett megküldték az Európai Bizottság számára, és az egész unióban közvetlenül lesznek alkalmazandók.

2013. július 26.

[EBA technikai standardtervezetek a sajáttőkére és a hitelkockázati kiigazítására](#)

EBA ajánlás a tőkemegőrzésre vonatkozóan

Az Európai Bankhatóság (EBA) tőkemegőrzésre vonatkozó ajánlást publikált, amely az összes uniós tagállam felügyeleti hatóságainak szól. Az ajánlás célja, hogy megőrizze a bankok által 2012. június 31-ig létrehozott, megerősített tőkebázist, válaszul az EBA 2011-ben kiadott feltőkésítési ajánlására.

2011 decemberében az EBA egy ajánlást adott ki, melyben annak biztosítását kérte a nemzeti felügyeleti hatóságoktól, hogy a bankok elegendő tőkével rendelkezzenek a váratlan veszteségek leküzdésére a gazdasági helyzet további romlása esetén. Mivel az ún. „CRD IV csomag” hatályba lépésével a tőkeszint értékelésére vonatkozó jogi keretek megváltoztak, az EBA úgy döntött, hogy új tőkemegőrzési intézkedéssel váltja fel a 2011-es feltőkésítési ajánlást.

A tőkemegőrzésről szóló ajánlás annak biztosítására kéri az illetékes hatóságokat, hogy az EBA ajánlás teljesítése végett a

bankok tartsanak fenn tőkeminimumot olyan nominális összegben, amely megfelel a 2012. június 30-ig megképzendő tőke összegének.

Andrea Enria, az EBA elnöke közölte: „A tőkemegőrzés lényeges az európai bankok számára ahhoz, hogy fenn tudják tartani a reál gazdaság számára nyújtott hitelek áramlását „.

Amennyiben a bankok tőkéje az említett névleges összeg alá esik, hiteles terveket kell kidolgozniuk tőkebázisuk helyreállításához. Csak egyedi esetekben, eseti alapon adható mentesség.

Mentességet az EBA-val konzultálva, a nemzeti hatóságok adhatnak, ha egy bank konkrét szerkezetátalakítási vagy kockázatmentesítési programot folytat, vagy ha egy bank tőkeszintje - a teljes mértékben végrehajtott CRD/CRR szabályok alapján - már a CET1 követelményeket meghaladónak minősül.

KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A CRD/CRR teljes mértékű végrehajtása felé való átmenet folyamán a nemzeti hatóságok - az EBA-val szorosan együtt-

működve - értékelni fogják a bankok tőketerveit. Ezért felkérjük majd a bankokat, hogy 2013. november 29-ig nyújtsák be tőketerveiket és monitoring sablonjaikat az illető nemzeti hatóságoknak. A tőketervek felülvizsgálata során a nemzeti hatóságok megtárgyalják a bankok feltevéseit, vitatkoznak azokról, és figyelembe veszik a stresszhelyzetek lehetséges hatását.

2013. július 22.

[EBA ajánlás a tőkemegőrzésre vonatkozóan](#)

Az EIOPA közzétette a belső modellekre irányuló peer review-k eredményeit

Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatói-nyugdíj Hatóság (EIOPA) közzétette a belső modellekre irányuló két peer review eredményeiről szóló végleges jelentést.

A peer review-k célja az volt, hogy értékeljék a felügyeleti és kollégiumok belső modellek felülvizsgálatára vonatkozó gyakorlatait a pre-applikációs folyamat során. Mindkét peer review 24 tagállam felügyeleti gyakorlataira irányul.

A belső modellek pre-applikációs folyamatában a következő fontos területeken azonosították különbségeket a felügyeleti gyakorlatokban: a követelmények értelmezése; a modellek felülvizsgálati módját alátámasztó filozófiák, az arányosság alkalmazása, helyszíni bejárások megszervezése és várakozásai.

A jelentés összefoglalja a legjobb gyakorlatokat a kommunikáció, a felülvizsgálatok, a tervezés, a pre-applikációs csomagok, a képzés és a felügyeleti kollégiumok területén, továbbá a nemzeti felügyeleti hatóságoknak és az EIOPA-nak címzett ajánlásokat körvonalazza.

Következő lépésként az EIOPA biztosítani fogja az ajánlások és a legjobb gyakorlatok megfelelő nyomon követését.

Julian Adams - az EIOPA Felülvizsgálati Paneljének (Review Panel) elnöke, a Prudenciális Szabályozó Hatóság (Prudential Regulation Authority) vezető-helyettese, és biztosítási igazgató (Executive Director Insurance) (Egyesült Királyság) - rámutatott: "Annak felismerése felé tett lépés, hogy a belső modellek felhasználhatóak a szavatoló tőke kiszámítására valamennyi

nemzeti felügyeleti hatóság számára alapvető változást jelent a felügyeleti gyakorlatban. Ebben az összefüggésben az EIOPA Felülvizsgáló Panelje számtalan ajánlást tett, mely az EIOPA-nak, a Belső Modellek Bizottságnak, illetve a nemzeti felügyeleti hatóságok nagy többségének szól. Elengedhetetlenül szükséges, hogy az ajánlások gyorsan és átfogóan terítékre kerüljenek annak érdekében, hogy együttesen elmozdulhassunk a felügyeleti konvergencia felé. A Felülvizsgáló Panel az elkövetkezendő évben nyomon követési felülvizsgálatot (follow-up review) fog kezdeményezni, hogy az előrehaladást figyelemmel kísérhesse, és a legjobb gyakorlatra további példákat gyűjtsön."

Gabriel Bernardino, az EIOPA elnöke közölte: "Köszönetemet szeretném kifejezni a Felülvizsgáló Panelnek ezért a jelentésért, mely számos komoly kérdést felvet, és fontos ajánlásokat tartalmaz. Bátorít a tény, hogy jó néhány nemzeti felügyeleti hatóság már elkezdte folyamatai felülvizsgálatát a peer review-k megállapításai alapján. A magunk részéről, ki fogunk dolgozni egy tervet az ajánlások megvalósítására és alkalmazásuk nyomon követésére. Ez biztosítja majd a következetességet, és javítja a kollégiumok működését".

2013. július 18.

[Az EIOPA közzétette a belső modellekre irányuló peer review-k eredményeit](#)

Az ESMA véglegesítette az alternatív befektetési alapokról szóló felügyeleti együttműködési megállapodásokat

Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) hét együttműködési megállapodást hagyott jóvá az uniós értékpapír-szabályozók és nemzetközi partnereik között, melyek az alternatív befektetési alapok felügyeletéért felelősek, beleértve a fedezeti alapokat, a magántőke- és ingatlanalapokat.

Az ESMA Felügyeleti Tanácsa júliusi ülésén jóváhagyta az együttműködési megállapodást (Memorandum of Understanding, MoU) a Bahamák, Japán, Malajzia, Mexikó és az Egyesült Államok hatóságaival, beleértve a Határidős Árutőzsdei Kereskedelmi Felügyelő Bizottságot (CFTC).

Az ESMA immáron 38 megállapodást tárgyal meg a 31 EU/EGT-beli értékpapír-piaci felügyeletért felelős illetékes nemzeti hatóság nevében. Az együttműködési megállapodások lehetővé teszik az információcserét, a határokon átnyúló helyszíni bejárást és a kölcsönös segítségnyújtást az illető felügyeleti törvények végrehajtása során. Az ESMA májusban 31 együttműkö-

dési megállapodást hagyott jóvá az EU területén kívüli további szabályozókkal.

A megállapodások olyan harmadik országbeli alternatív befektetési alap kezelőkre (AIFM) vonatkoznak, amelyek alternatív befektetési alapokat (AIF) értékesítenek az Európai Unióban, illetve olyan uniós alternatív befektetési alapkezelőkre, amelyek az uniós területén kívül kezelnek vagy értékesítenek alternatív befektetési alapokat. A megállapodások a letétkezelők és az alternatív befektetési alapkezelők delegáltjainak határon átnyúló felügyeletére szóló együttműködésre is vonatkoznak.

Az alternatív befektetési alapkezelők felügyeleteiként, az EU nemzeti értékpapír-szabályozóinál jelenleg zajlik együttműködési megállapodások megkötése a piacuk szempontjából fontos joghatóságokkal. Az uniós és az EU-n kívüli hatóságok közötti együttműködési megállapodás 2013. július 22-ig történő megkötése az alternatív befektetési alapkezelőkről szóló irányelv (AIFMD) egyik előfeltétele ahhoz, hogy harmadik országbeli kezelők hozzáférhessenek az EU piacokhoz, vagy alapkezelést végezzenek uniós alapkezelők megbízásából.

Az együttműködési megállapodások július 22-től érvényesek, és lehetővé teszik hivatásos befektetők számára az alternatív befektetési alapok határon átnyúló, országok közötti értékesíté-

sét. Ennek az a feltétele, hogy az EU területén kívüli ország ne kapjon nem együttműködő ország minősítést a Pénzügyi Akció Munkacsoporttól, továbbá az, hogy az EU-n kívüli alapkezelők "útlevél" hatályba lépésétől kezdődően a szóban forgó országnak legyen adóügyekkel kapcsolatos információcseréről szóló együttműködési megállapodása EU-tagállamokkal.

Az ESMA együttműködési megállapodásai követik a határon átnyúló felügyeleti együttműködésre vonatkozó, 2010-ben kibocsátott IOSCO (Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete) alapelveket, továbbá kiegészítik az IOSCO konzultációra, együttműködésre és információcserére vonatkozó, 2002-es multilaterális együttműködési megállapodásának feltételeit (MMoU).

Az ESMA eredetileg az összes olyan hatóságot megkereste, amely aláírta az IOSCO 2002-es multilaterális együttműködési megállapodását. Az ESMA immáron jóváhagyta az együttműködési megállapodásokat azzal a 42 hatósággal, amelyek válaszolt az ESMA felhívására. Az ESMA folytatja a kínai hatósággal az együttműködési megállapodás megtárgyalását.

2013. július 18.

[Az ESMA véglegesítette az alternatív befektetési alapokról szóló felügyeleti együttműködési megállapodásokat](#)

ESMA konzultáció az EU-n kívüli szerződő felek tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyleteiről

Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) konzultációt indított a szabályozástechnikai standardtervezetről (RTS), mely az európai piaci infrastruktúra-rendeletnek (EMIR) az Európai Unió kívüli szerződő felek által végzett tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyleteire vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására irányul egyes esetekben, valamint azt szándékozik megakadályozni, hogy az EU-n kívüli szerződő felek megkísérljenek kibújni az EMIR rendelkezései alól.

A konzultációs anyag tisztázza azokat a feltételeket, amelyek mellett az EMIR központi elszámolási vagy kockázatsökkentési technikái alkalmazandók két olyan uniós kívüli szerződő fél által végzett tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletekre, amelyek közvetlen, jelentős és előrelátható hatással vannak az unióra. A javasolt RTS csak abban az esetben lenne érvényes, amikor valamely ügyletben résztvevő két fél az Európai Unió kívüli letelepedett szerződő fél, joghatóságai szabályai nem minősülnek az EMIR-rel egyenértékűnek, illetve ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

- az EU-n kívüli szerződő felek egyikét egy uniós pénzügyi szerződő fél a megkötött tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletek bruttó nominális értékének legalább 8 milliárd EUR-s összegére, illetve az uniós pénzügyi szerződő fél tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletekből eredő kockázatának legalább 5%-t kitevő összegre vonatkozóan garantálja; vagy
- a két EU-n kívüli szerződő fél uniós fióktelepeiken keresztül hajtja végre ügyleteit.

Steven Maijoor, az ESMA elnöke, elmondta:

„A mai napon tett javaslatok annak biztosítását szolgálják, hogy az EMIR elszámolási kötelezettségei vagy kockázatsökkentési követelményei vonatkozzanak azokra az EU-n kívüli szerződő

felekre, amelyek származtatott ügyletei közvetlen és jelentős hatást gyakorolnak az uniós pénzügyi piacaira. Ez alapvető fontosságú annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően kezelni lehessen a nem uniós szerződő felek tranzakciói által az uniós pénzügyi piacok számára jelentett bármely kockázatot, ezáltal csökkentve az esetleges pénzügyi stabilitási kockázatot.”

A szabályozástechnikai standardtervezetnek a konzultációs anyagban szereplő rendelkezései a szabályozási követelmények alóli kibúvás megelőzését szolgálják, mint ami abban az esetben fordulna elő, ha EU-n kívüli szerződő felek közötti származtatott ügyleteket minden üzleti tartalom vagy gazdasági megalapozottság nélkül, illetve oly módon kötnék meg, hogy kibújjanak az elszámolási kötelezettség és a kockázatsökkentési rendelkezések alól.

KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az érintett felek által a szabályozástechnikai standardtervezetre tett észrevételek határideje 2013. szeptember 16.

2013. július 17.

[ESMA konzultáció az EU-n kívüli szerződő felek tőzsdén kívüli \(OTC\) származtatott ügyleteiről](#)

Felügyeleti állásfoglalások

A Felügyelet az Alaptörvényből fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtósóvivőt a 489-9235-os telefonszámon, vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu). Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

